

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 100 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ

Σε όλα τα μέρη του κόσμου, όπου συνοικούν άνθρωποι, είναι απαραίτητο να εκλέγονται ορισμένοι από αυτούς για να μεριμνούν για τα κοινά. Γιατί δεν είναι δυνατόν να γίνει αλλιώς. Έτσι μεταξύ των πολιτών από ανάγκη εκλέγονται ορισμένοι που ασχολούνται με τη διοίκησή τους. Και είναι αυτοί πολιτευόμενοι ή συμπολιτευόμενοι ή αντιπολιτευόμενοι που αναλαμβάνουν και έχουν τη μέριμνα αυτή. Φυσικά η διοίκησή τους γίνεται κατά τον κοινοβουλευτικό τρόπο, έτσι ώστε οι μεν πολιτευόμενοι να μεριμνούν για την εξυπηρέτηση των κοινών, βοηθούμενοι και από τους συμπολιτευόμενους, οι δε αντιπολιτευόμενοι έχουν χρέος να ελέγχουν τη διοίκηση αυτή, ώστε να υπάρχει ευρυθμία της διεκπεραίωσης των κοινών. Ο έλεγχος των τελευταίων, πάντοτε στα κοινοβουλευτικά πλαίσια, χωρίς οποιαδήποτε ανάμιξη των προσωπικών δεδομένων.

Τελευταία στη διοίκηση των κοινών του χωριού μας, εμφανίστηκε ένα πρωτόγνωστο φαινόμενο, μία κατά πρόσωπο επίθεση εναντίον όσων ασκούν κριτική μέσω της εφημερίδας που γίνεται, κατά τρόπο απαράδεκτο και ανήκουστο. Αυτού του είδους η τακτική δεν είναι απλώς κατακριτέα, αλλά και κολάσιμη από όποιον και αν προέρχεται. Αν είναι ποτέ δυνατόν να γίνεται ο έλεγχος της διοίκησης των τοπικών αρχών και συγκεκριμένα του Προέδρου της Τ.Κ. και οι αντιδράσεις να γίνονται με τον τρόπο του πεζοδρομίου με απαράδεκτες και ανήκουστες προσωπικές ύβρεις, που όχι μόνο δεν προσιδιάζουν σε δημόσιους άνδρες, αλλά προσβάλλουν όλους εμάς τους συμπολίτες, που αθέλητα υποκειμείθα σε ένα τέτοιο υποβιβασμό. Όταν διάβασα τους εκτοξευμένους λιβέλους, ένα βάρβαρο κείμενο χυδασιολογίας αισχίστου είδους δεν ήξερα πώς να αντιδράσω, ώστε να μην είμαι Καστελλιώτης. Αδιαμφισβήτητα ο καθένας τους παρέχει στον τομέα του μεγάλης αξίας προσφορές σε ωφέλεια του χωριού μας και όλων ημών. Ελπίζω ότι τουλάχιστον θα συνεχίσουν να βοηθούν με τις προσφορές τους. Αυτό το ελπίζουμε και τώρα. Ας συναισθανθεί όλα εκείνα τα ανομολόγητα της απαράδεκτης εκτροπής του, ας ζητήσει επίσημα συγγνώμη και ας ανακαλέσει μια προς μια τις ανήκουστες ύβρεις και συκοφαντίες, λιβέλους πραγματικούς και ας στρέψει όλο το δυναμισμό του σε όφελος του χωριού και όλων μας. Ποιος τους είπε ότι ως δημόσιοι άνδρες μπορούν να προτάσουν τους εγωισμούς τους σε βάρος όλων και των ιδίων. Είναι θανάσιμα απαράδεκτο. Αιδώς Αργείοι!

Δημήτρης Χαλατσάς
Επίτιμος Πρόεδρος
του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Προοδευτικού Συλλόγου
«Τα Καστέλλια» και τα
«Καστελλιώτικα Νέα» εύχονται
 στους απανταχού Καστελλιώτες
 Καλό Πάσχα

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ

Μια πληθωρική και εμβληματική μορφή -που για 50 χρόνια λάμπρυνε με την παρουσία και τη δράση του το χωριό του- προσφέροντας παράλληλα πλούσιο κοινωνικό και πολιτιστικό έργο

Ο Προοδευτικός Πολιτιστικός Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», τα «Καστελλιώτικα Νέα» και η οικογένειά του, τιμώντας με τον τρόπο τους τον πατέρα Χαράλαμπο δημοσιεύουν, αντί άλλων προσφωνήσεων, την ομιλία που εκφώνησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, ημερομηνία που συμπίπτει με τη 10ετή επέτειο παραμονής του στο Μοναστήρι και την 50ή επέτειο από της χειροτονίας του, που συμπίπτει και καλύπτει τη βιογραφική του διαδρομή ως θρησκευτικού λειτουργού.

Πριν 50 χρόνια, την 31^η Οκτωβρίου 1965, χειροτονήθηκε από τον τότε Μητροπολίτη Φθιώτιδας Δαμασκηνό, Πρεσβύτερος στον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου Λαμίας.

50 χρόνια από τη χειροτονία μου ως ιερέα, με βρίσκουν και πάλι στη Φθιώτιδα, σε τούτον το Ναό της Ιεράς Μονής Παναγίας Γαυριώτισσας Αμφίκλειας, να αποδίδω ευχαριστίες στον Κύριο για την ανεκτίμητη δωρεά του Ιερού Μυστηρίου της Ιεροσύνης. Η συγκίνησή μου είναι μεγάλη.

Η χάρη του Αγίου Πνεύματος με «φώτισε» και επέλεξε το λειτούργημα του κληρικού, αποποιούμενος την άσκηση άλλων επαγγελμάτων. Κατείχα ήδη θέση στο δημόσιο τομέα, όταν «ντύθηκα» τον ιερατικό μου ρόλο. Παιραιτήθηκα από τη θέση του υπαλλήλου Αγροφυλακής Δωριέων και αν και είχα εκλεγεί Γραμματέας της Κοινότητας Καστελλίων, όπου

είναι ο τόπος καταγωγής και διαμονής μου, δεν αποδέχτηκα τον διορισμό και έγινα κληρικός.

εξασφάλιση, δυνατότητα εξέλιξης και άλλα οφέλη, όμως, αισθανόμουν ότι δεν εκπλήρωναν τον προορισμό μου σε

Με την ψυχή μου επέλεξε την ιερατική μου αποστολή και έδωσα όλο μου τον εαυτό σε αυτήν. Οι θέσεις που εγκατέλειψα, παρείχαν βιοποριστική

αυτήν τη ζωή. « Καθείς εφ ω ετάχθη».

Από νεαρά ηλικία, από όπου και να πέρασα αισθανόμουν ότι έχαιρα εκτίμησεως και αναγνώρισης. Τόσο κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής μου θητείας, που επελέγη και εξέτισα αυτήν ως Έφεδρος Αξιωματικός στη Μονάδα Τεθωρακισμένων στον Τύρναβο για 2 έτη, όσο

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
GR 50 0172 0540 0050 5410 5407 280

Γράψετε το όνομά σας και την αιτιολογία
«Καστελλιώτικα Νέα»/Kastelliotika Nea

Ο Προοδευτικός μας Σύλλογος «Τα Καστέλλια», που Πρόεδρος του είναι ο ακάματος Κώστας Στοφόρος, επανεξέδωσε και κυκλοφόρησε την ιστορική βιογραφία του Δήμου του Πολύχρονου που την έγραψε ο Γιώργης Χαλατσάς. Η καλαισθητή αυτή επανέκδοση με καλλιτεχνικό εξώφυλλο του εκλεκτού συμπολίτη μας ζωγράφου Τριαντάφυλλου Ελευθερίου με πρόλογο του εκδότη και ανατύπωση σύντομο αφιερώματος της εφημερίδας «Καστελλιώτικα Νέα» στο τέλος του βιβλίου που έχει το δικό του ενδιαφέρον, είναι αναντίρρητα μια πολύ μεγάλη προσφορά στην ιστορία του χωριού μας.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΔΟΝ

Γεγονός είναι, ότι το βιβλίο δεν πρόφτασε καλά-καλά να κυκλοφορήσει στην πρώτη του έκδοση και έγινε ανάρπαστο, αφού εξαντλήθηκε σε λίγες μόνο ημέρες. Η ωμή αλήθεια και η άφοβη ειλικρίνεια του Δήμου του Πολύχρονου, το καθιέρωσε αμετάκλητα με το ανεπανάληπτο πυκνό δωρικό του ύφος. Μάλιστα έφτασε ώστε οι εμπορικοί κινηματογραφιστές, μετά από δέκα

περίπου χρόνια από την κυκλοφορία του, να χρησιμοποιήσουν ασύδοτα το κρατιό ορθογώνιο τίτλο του, ως τίτλο κινηματογραφικής τους ταινίας «Ψυχή Βαθεία», βγάζοντας έτσι στους πέντε δρόμους τα άγια των αγίων.

Το τόλμημα μοιάζει παράταιρο και ατυχές σε μια οποιαδήποτε υποτυπώδη σύγκρισή του. Άλλο η δονισμένη «ψυχή βαθεία» να γράφεται ξέθωρη

φωτογραφημένη κατά τον τρόπο της βιομηχανικής δημοσιογραφίας, για το ψάρεμα συγκαταβατικών αναγνωστών, ως μελλόντων τηλεθεατών μηδαμινού έως ελαχίστου διαφέροντος και άλλο να βγαίνει μέσα από το αντάρτικο κλαρί απ' τα βράχια και τις ράχες των βουνών, τα καρκάνια και της σκασμάδες μέσα απ' τα δασιά στίθια του Δήμου του Πολύχρονου.

Τελικά αυτό το «ψυχή βαθεία» του Δήμου, τι ήταν; Μήνυμα; Προτροπή; εκ των ένδον καταστάλαγμα ή μετασαρκομένη η ζωή η ίδια συνοπτικά στις δύο αυτές λέξεις; Όλα μαζί.

X.-

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 6 Δεκεμβρίου 2022 η Χρυσάνθη (Χρυσούλα) σύζυγος Ιωάννη Χουλιάρα.

– Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 2 Φεβρουαρίου, ο Παπαχαράλαμπος Αθ. Κουτρούμπας, ετών 90.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 3 Μαρτίου 2023 η Μαρία Προβιά, σύζυγος του Αθανασίου Παππά, ετών 91.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άμφισσα στις 10 Μαρτίου 2023 η Μαρία Στ. Μπάκα - Φουσεκή, ετών 83.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια την 1η Απριλίου 2023 η Νίτσα Μακρή, σύζυγος Αδώνη Γερομήτσου.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται τους οικείους τους.

ΣΠΟΥΔΕΣ

Η Λύδια Πολυξένη Καλιάν, κόρη Ρον Καλιάν και

Ιόλης Χαλατσά - Καλιάν

(εγγονή Δημητρίου Χ. Χαλατσά) σπουδάζει Bachelor of Science (BSc) Βιοιατρικών Επιστημών (Biomedical Sciences) στο πανεπιστήμιο Brunel University του Λονδίνου.

Πολλές Πολλές Ευχές από όλους μας.
Ιόλη

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΦΙΛΟΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΦΩΝ»

Στις εκδηλώσεις που έγιναν την Κυριακή 26 Μαρτίου 2023 και ώρα 11.00 π.μ. στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Δελφών (πληταία Κεχαγιά, Άμφισσα).

Για το Δ.Σ. εκλέχθηκαν: Σοφία Καλλιάν, Ευθύμιος Ταλιάντης, Ζωή Αγγουρά, Δημήτριος Κατοίκος, Μαρία Κασούτσα, Γεώργιος Καραμαλής, Ναούμ -Μάκης Τσελέντης

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή: Φανή Παθούκη, Αμαλία Παπαϊωάννου, Ευθύμιος Ραφτόπουλος

Στις 29 Μαρτίου 2023, ύστερα από ψηφοφορία μεταξύ των εκλεγμένων μελών το Δ.Σ. του Συλλόγου διαμορφώνεται ως εξής:

Πρόεδρος: Καλλιάν Σοφία, Αντιπρόεδρος: Αγγουρά Ζωή, Γραμματέας: Ταλιάντης Ευθύμιος, Ταμίας: Κασούτσα Μαρία και Μέλος: Κατοίκος Δημήτρης

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Στην έκτακτη Συνεδρίαση του Δ.Σ. που έγινε στα Γραφεία του Συλλόγου Σίνα και Δαφνομήλη 1Α στις 22 Φεβρουαρίου και ώρα 7 μ.μ. αποφασίστηκε:

1) Να επιδοθεί εξώδικο στον Πρόεδρο της Τ.Κ. Καστελλίων για τα υβριστικά, ψευδή και συκοφαντικά δημοσιεύματα/αναρτήσεις/κείμενα στην ιστοσελίδα του χωριού τα Kastellia – Fokidas – Kastellia.gr και στον προσωπικό του λογαριασμό στο Facebook κατά του Αντιπροέδρου και υπευθύνου της εφημερίδας, του Προέδρου και εκδότη της εφημερίδας και του Γενικού Γραμματέα του Συλλόγου.

2) Το μεθεπόμενο φύλλο να εκδοθεί ως επετειακό τεύχος και θα αναγγελθούν οι εκδηλώσεις που θα γίνουν για τη συμπλήρωση των 60 χρόνων έκδοσης των «Καστελλιώτικων Νέων».

3) Να προγραμματιστούν πολιτιστικές δράσεις για την ανάδειξη του θέματος αξιοποίησης της οικίας Καραπλή.

4) Να πραγματοποιηθεί η παρουσίαση της επανέκδοσης του βιβλίου «Ψυχή Βαθεία» και των άλλων εκδόσεών μας στα Καστέλλια.

5) Να πραγματοποιηθεί εκδήλωση αφιερωμένη στον Καστελλιώτη σκηνοθέτη Δημήτρη Μακρή κατά τις ημέρες του Πάσχα.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ (ΧΡΥΣΟΥΛΑ) ΧΗΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΥΛΙΑΡΑ

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΣΤΙΣ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022 - ΕΤΑΦΗ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Γεννημένη από πρόσφυγες γονείς, η ίδια αισθανόταν Σμυρνιακή. Αγάπησε την πατρίδα του συζύγου της, τα Καστέλλια και τους κατοίκους του, συγγενείς και λοιπούς χωριανούς.

Ήταν το ακλόνητο στήριγμα στην πολύ σκληρή στρατιωτική ζωή του πατέρα μου. Σήκωσε αγόγγυστα τον επί 44 χρόνια μεγάλο σταυρό της ανάπηρης αδελφής μου.

Το σπίτι μας ήταν πάντα ανοιχτό για όλους. Της άρεσε να μαγειρεύει και να δεξιώνεται στο σπίτι όποιον ευαρεστείτο να έλθει. Πάντα παρασκεύαζε μεγάλες ποσότητες για να προσφέρει σε αναγκασμένους γείτονες ανεξαρτητως φυλής και θρησκείας. Η ίδια πιστή Χριστιανή μοίραζε αγάπη και κουράγιο σε ανθρώπους που είχαν ανάγκη. Τα τελευταία τρία χρόνια, μετά το ατύχημα της, η τηλεφωνική επικοινωνία ήταν για εκείνη το εργαλείο της.

Βοηθούσε πάντα στα έργα της εκκλησίας. Μάζευε χρήματα για την αγιογράφηση πολλών εικόνων που σήμερα κοσμούν ναούς και εξωκλήσια. Πήγαινε στο γειτονικό γηροκομείο για να συμπαρασταθεί στα γεροντάκια, όπως η ίδια έλεγε. Από τον θάνατο της αδελφής μου (το 2005) και μετά ερχόταν στη Σχολή Μαγειρικής που διδασκώ, για να μάθει τους μαθητές αυτά τα ιδιαίτερα που η ίδια γνώριζε καλά, όπως σουτζουκάκια, γιαλαντζί, δίπλες, πίτες κ.α.

Παρ' όλους τους πόνους της γινόταν θυσία για όλους. Παρά την σωματική κατάρρευση της, 40 ημέρες πριν το θάνατό της στη γιορτή μου, του Αγίου Δημητρίου, έκανε κουράγιο και «σπκώθηκε» στην αναπηρική πολυθρόνα, φτιάχνοντας γιαλαντζί για το γιορτινό τραπέζι.

Σκοπούσε χαρά σε όλους. Ζούσε για να δώσει αγάπη και αυτό την αναζωογονούσε.

Αναπαύσου εν ειρήνη, πολυαγαπημένη μου μάνα.

Δημήτριος Ι. Χουλιάρας

ΜΑΡΙΑ ΠΡΟΒΙΑ -ΠΑΠΠΑ

Έφυγε από κοντά μας η Μαρία Παππά το γένος Γ.

Προβιά ετών 91 στις 3/3/2023. Γεννήθηκε και έζησε την ζωή της όλη εδώ.

Παντρεύτηκε με τον Αθ. Παππά επίσης από τα Καστέλλια. Απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Την Βασιλική, την Μαργαρίτα, την Κωνσταντίνα και τον Ιωάννη.

Είδε εγγόνια και διεγγόνια. Ήταν πολύ καλή μητέρα, καλοσυνάτος άνθρωπος, χαμογελαστός και αγαπητή σε όλους.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένη μας Μητέρα.

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ

(Συνέχεια από σελίδα 1)

και στην Αγοροφυλακή, που παρέμεινα για 7 έτη και είχα στη δικαιοδοσία μου 18 κοινότητες, για την εξέταση ζημιών αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και την επιθεώρηση αγροφυλάκων. Καθοριστικά για μένα ήταν τα 7 έτη, που φοίτησα στην Εκκλησιαστική Σχολή ως οικότροφος και μάλιστα ενθυμούμαι πόσο περήφανος ήμουν που διατέλεσα παιδονόμος και αρχηγός της σχολής, ειδικά δε, όταν εισήλθα κατόπιν εξετάσεων στην τριετή Ανωτέρα Θεολογική Σχολή Ιερατικών Σπουδών και με την αποφοίτηση ανήλθα στην κατηγορία **Κληρικός Α'**.

Έταξα εαυτόν εις το ιερατικό μου καθήκον και από την πρώτη στιγμή της χειροτονίας μου υπηρέτησα την εκκλησία με όση δύναμη είχα. Από τον χώρο της εκκλησίας ήρθε σε μένα η μεγαλύτερη ένδειξη εκτίμησης και αναγνώρισης για την οποία διψούσε η καρδιά μου: η δική σας κατανυκτική παρουσία στην εκκλησιαστική λειτουργία.

Ανταποκριθήκατε στην ανοικτή αγκαλιά της εκκλησίας και εγώ ως λειτουργός, από εσάς άντλησα και αντλώ τις δυνάμεις μου και από τη βαθύτατη πίστη μου και προσεύχομαι στον Κύριο για σας να έχετε υγεία, να γλυκαθούν οι πόνοι σας, να ενισχυθεί το φρόνημά σας, η σκέπη της Παναγίας να καθοδηγήει τη ζωή σας.

Την **1^η Νοεμβρίου 1965** και για **40 χρόνια**, άσκησα καθήκοντα εφημέριου στα Καστέλλια Φωκίδας. Προσέφερα σημαντικό κοινωφελές έργο και τιμήθηκα με τα αξιώματα του πνευματικού, του πρωτοπρεσβύτερου και του Αρχιερατικού Επιτρόπου, έχοντας στη δικαιοδοσία μου 18 ενορίες. Σε συνέχεια αυτών, ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φωκίδας Θεόκτιστος απένειμε μάλιστα σε εμένα ΕΥΕΓΕΡΤΗΡΙΟ, που με χρίζει **Ισόβιο Επίτιμο Αρχιερατικό Επίτροπο** της Αρχιερατικής Περιφέρειας Καστελλίων Παρνασσίδος.

Μετά από 40 ολόκληρα χρόνια, παρέδωσα την ενορία Καστελλίων στο πνευματικό μου παιδί και για άλλη μια φορά ακολουθήσα τον δρόμο της ψυχής μου: τα βήματά μου με έφεραν κοντά σας και πάλι στη Φθιώτιδα, όπου παρέμεινα για 10 χρόνια.

Την **14^η Σεπτεμβρίου 2005** ανέλαβα καθήκοντα ιερέα σε τούτην την Ιερά Μονή, με τις ευλογίες του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Φθιώτιδας κ.κ. Νικολάου.

Η **14^η Σεπτεμβρίου 2015**, η σημερινή χαρμόσυνη επέτειος με βρίσκει μαζί σας, καθώς αποτελεί προσωπική επιλογή και θέλημα Θεού. Επαληθεύει την Προφητεία του Γέροντα, που λειτουργούσε στο Μοναστήρι πριν από εμένα και, όπως μου μετέφερε η εκλιπούσα ηγουμένη Γαλήνη, είχε ενοραματισθεί τη δική μου άφιξη και θητεία.

Κλείνω έναν κύκλο 50 ετών ως ιερέας, εκ των οποίων τα 10 τελευταία στην Ιερά Μονή Παναγίας Γαυριώτισσας. Σας ευχαριστώ όλους. Μαζί σας μοιράστηκα στιγμές κατάνυξης και επικοινωνίας με τον Θεό. Δυστυχώς, για λόγους υγείας αδυνατώ να συνεχίσω. Σας αποχαιρετώ και να ξέρετε ότι θα σας έχω πάντα στην καρδιά μου και δεν θα σταματήσω να προσεύχομαι για σας.

Θα ήθελα να εκφράσω τον απεριόριστο σεβασμό μου και ευγνωμοσύνη προς το πρόσωπο του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Φθιώτιδας κ.κ. Νικολάου για την αμέριστη εμπιστοσύνη που μου έδειξε να λειτουργώ στην Ιερά Μονή Παναγία Γαυριώτισσα Αμφίκλειας.

Ευχαριστώ τον Αρχιερατικό Επίτροπο Αμφίκλειας Πατέρα Διομήδη Παναγιωτόπουλο, καθώς επίσης την Ηγουμένη Νεκταρία και τις Μοναχές Ανθούσα, Χριστοδούλη και Θέκλα για την αγάπη τους. Η Παναγία να τους δίνει δύναμη να συνεχίσουν με αφοσίωση τη φροντίδα του οίκου της. Εξάλλου, δεν θα σταματήσω να μνημονεύω την εκλιπούσα Γερόντισσα Ηγουμένη Γαλήνη, που είχε το χάρισμα να γαληνεύει με τα λόγια της τις καρδιές των ανθρώπων. Εκείνη με καλωσόρισε στον υποβλητικό αυτόν Ιερό Χώρο, περιβάλλοντάς με, με σεβασμό και ζεστασιά. Προσπάθησα κι εγώ να δώσω τον καλύτερό μου εαυτό. Δεν ξέρω αν αυτό ήταν αρκετό. Θα το κρίνει ο Θεός και εσείς. Ζητώ συγχώρεση αν τυχόν δεν ανταποκρίθηκα στις προσδοκίες σας. Να χαίρετε υγείας και ο Θεός να σας δίνει φώτιση.

Με απεριόριστη αγάπη
Ο Ιερέας

Χαράλαμπος Αθ. Κουτρούμπας

Τριμηνιαία Έκδοση

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ιδιοκτησίας του

Προοδευτικού Συλλόγου

«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Οδός Σίνα & Δαφνομήλη 1Α

Αθήνα - Τ.Κ. 106 80

Α.Φ.Μ. 090381071

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4490

Εκδότης

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Τηλ.: 6938-713290

E-mail: stoforos@yahoo.com

Δ/σφη - Σύνταξη

Βαγγέλης Κωτσίκης

E-mail: kotsikisv@gmail.com

Υπεύθυνος ηλεκτρονικών μέσων

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΜΠΑΞΙΟΣ

Αριθμός φύλλου 100

ΙΑΝ. - ΜΑΡ. 2023

Ηλεκτρονική σελ/ση

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7-2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210-5238107

E-mail: costaszi@yahoo.gr

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

• Τα ευνοπόγγραφα κείμενα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης μεγάλων κειμένων.

• Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της σύνταξης και του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Για αλλαγή διευθύνσεων ή νέων διευθύνσεων να ενημερώνετε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλίων Φωκίδας

η «Δωρική Τετράπολις»

ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

σε όλους τους Καστελλιώτες όπου γης

Ο Πρόεδρος Αχιλλέας Ευστ. Αγαπητός

Αυτοί που μας έφεραν

ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ

Στην εξόδιο ακολουθία αποχαιρέτησαν τον νεκρό ο εγγονός του Αλέξανδρος και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γιώργος Χαλατσάς.

Ομιλία του εγγονού του

Αγαπημένο μου παππού, Παπαχαράλαμπε, «έφυγες» από κοντά μας στις 2 Φεβρουαρίου, την ημέρα της Υπαπαντής του Κυρίου. Υπαπαντή σημαίνει προϋπάντηση... και για μένα είναι σαν να σε προϋπάντησε και να σε καλωσόρισε η Θεοτόκος στην αγκαλιά της ως φυσική συνέχεια, μετά από 40 χρόνια ως εφημέριου στην Παναγία την Ευαγγελίστρια στα Καστέλλια και 10 χρόνια ιερέας στην Παναγία τη Γαυριώτισσα στην Αμφίκλεια.

«Έφυγες» ήρεμος, γεμάτος αγάπη προς όλους και πολυαγαπημένος.

Σε όλη την πορεία της ζωής σου ήσουν πάντα ξεχωριστός, με μεγαλείο ψυχής, αυθεντικός και ρωμαλέος. Αρχηγός στην Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας, έφεδρος αξιωματικός στη Μονάδα Τεθωρακισμένων στον Τύρναβο. Άνθρωπος Φωτεινός και Φωτισμένος. Η Χάρη του Αγίου Πνεύματος σε «φώτισε» και επέλεξε το λειτούργημα του κληρικού. Εγκατέλειψες το δημόσιο επάγγελμα της Αγροφυλακής και επέλεξε το δημόσιο λειτούργημα της ιερατικής αποστολής σου για να εκπληρώσεις τον προορισμό σου σε αυτή τη ζωή.

Στο ιερατικό σου καθήκον και από την πρώτη στιγμή της χειροτονίας σου επετέλεσες το έργο σου όσο μπορούσες καλύτερα. Αποφοίτησες από την Πανεπιστημιακή επιπέδου Θεολογική Σχολή Ιερατικών Σπουδών, τιμήθηκες με τα αξιώματα του πνευματικού, του πρωτοπρεσβυτέρου και του Αρχιερατικού Επιτρόπου και συγκινηθήκες βαθειά όταν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φωκίδας Θεόκτιστος σε έχρισε **Ισόβιο Επίτιμο Αρχιερατικό Επίτροπο** της Αρχιερατικής Περιφέρειας Καστελλίων Παρνασσίδος. Ήσουν εσύ που επέλεξε μετά από 40 χρόνια εφημέριος να παραδώσεις την ενορία Καστελλίων στο πνευματικό σου παιδί και συγγενή Ιερέα Κωνσταντίνο Κάντζο, ώστε να συνεχίσει άξια το έργο σου και εσύ συνέχισες να λειτούργεις άλλα 10 χρόνια ως ιερέας στο Μοναστήρι της Αμφίκλειας. Ήσουν εσύ που επέλεξε να κλείσεις τον κύκλο, ύστερα από 50 χρόνια ιερέας και να τιμήσεις το ποιμνίο σου με αποχαιρετιστήρια ομιλία από την οποία θα παραθέσω ακριβώς τα λόγια σου: «*Προσπάθησα να δώσω τον καλύτερο μου εαυτό. Δεν ξέρω αν αυτό ήταν αρκετό. Θα το κρίνει ο Θεός και εσείς. Ζητώ συγχώρεση αν τυχόν δεν ανταποκρίθηκα στις προσδοκίες σας. Να χαίρετε υγείας και ο Θεός να σας δίνει φώτιση*».

Όλοι εμείς εδώ σήμερα αποτινύμε φόρο τιμής στην εξόδιο ακολουθία σου που λαμβάνει χώρα στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου, δικό σου όραμα που θεμελιώθηκε και αποπερατώθηκε επί των ημερών σου. Αφήνεις πίσω σου μια παρακα-

ταθήκη έργων στο χωριό, μια πνευματική και ιερατική φυσιογνωμία δεμένη με τον τόπο.

Στην οικογένειά μας τίποτε δεν θα είναι πια το ίδιο χωρίς εσένα.

Παππού μου, πόσο λυπάμαι που δε θα σε ξαναδώ να σέρνεις πρώτος τον χορό, να είσαι στην κεφαλή στο τραπέζι μας, να φροντίζεις τον κήπο, να είσαι εκεί για μας όλους.

Παππού μου, πόσο λυπάμαι που δε θα σε ακούσω ξανά να προσφωνείς «κούκλα μου» την αγαπημένη σου γυναίκα, την Αλεξάνδρα σου, στο πρόσωπο της οποίας αναγνώριζες τη σύζυγο της ζωής, που στάθηκε δίπλα σου όπως ήθελες στον δύσκολο ρόλο της παπαδιάς, υπέροχη σύζυγος και μάνα.

Θα σε μνημονεύουμε πάντα με αγάπη και βαθιά επίγνωση του μεγαλείου της ψυχής σου. Εμείς τα εγγόνια σου, θα αισθανόμαστε πάντα περηφάνια που είμαστε απόγονοι δικοί σου και θα είσαι πάντα πρότυπο για μας! Αφήνεις πίσω σου μια δεμένη αγαπημένη οικογένεια και την ευλογία σου.

Σε ευχαριστούμε που υπήρξες στη ζωή μας.

Ξέρω ότι θα μας προσέχεις όλους από ψηλά...

Σε αγαπώ παππού μου. Να είναι ελαφρύ το κόμμα που σε σκεπάζει.

* * *

Ομιλία του Προέδρου

Πατέρα Χαράλαμπε. Νοιώθω πολύ μικρός μπροστά στο δικό σου μέγεθος για να σε αποχαιρετήσω, όμως θα πω δυο λόγια, τα οποία είναι βέβαιο ότι χτυπάνε στις καρδιές όλων των Καστελλιωτών απανταχού της γης.

Από μικρός είχες ακολουθήσει μια καριέρα πολύ πετυχημένη σε μια δημόσια υπηρεσία. Όμως για να εκπληρώσεις το όνειρό σου και την αγάπη σου για την εκκλησία και τον Χριστιανισμό, τα άφησες όλα και ακολούθησες την ιεροσύνη. Υπηρέτησες με στοργικό πνεύμα το ποιμνίο σου για πάνω από πενήντα χρόνια.

Όμως δεν αρκέστηκες σε αυτό. Υπήρξες ακούραστος εργάτης που με προσωπική καθημερινή εργασία και φτάνοντας μέχρι τα πέρατα της γης, την μακρινή Αυστραλία, δημιουργήσες τόσο ωραία πράγματα για το χωριό μας που θα σε ευγνωμονούν πολλές πολλές γενιές.

Δεν ήσουν όμως μόνο άξιος πάτερ Χαράλαμπε, είχες και τύχη! Το διάβα της ζωής σου το διέσχισες με μια υπέροχη πρεσβυτέρα, την Αλεξάνδρα, που εκτός από στυλοβάτης σου ήταν και πηγή έμπνευσης στο να δημιουργείς. Φτιάξατε μια υπέροχη οικογένεια και σήμερα στέκονται όλοι εδώ, δίπλα σου με αγάπη, σύζυγος, παιδιά, εγγόνια.

Πατέρα Χαράλαμπε... θέλω να σου πω κάτι προσωπικό. Η δική μου η γενιά αγάπησε την εκκλησία και μέχρι σήμερα δεν απουσιάζει από το εκκλησιαστικό χώρο σε σένα. Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο είναι όμως απόλυτα αληθινό. Υπάρχουν άνθρωποι που ερχόντουσαν από την Αθήνα να ακούσουν το «Τη Υπερμάχου» ή το «Αι γενεαί

πάσαι» από τη μελωδική και στεντόρεια φωνή σου και μετά ξαναέφευγαν για την πόλη.

Ο Παπαχαράλαμπος (έτσι τον αποκαλούσαμε όλοι) υπηρέτησε την εκκλησία του χωριού μας πάνω από πέντε δεκαετίες. Στα ιερατικά του καθήκοντα ήταν άφογος. Είχε όμως και πολλά άλλα προτερήματα. Ήταν οραματιστής και πρωτοργάνης πολλών έργων.

Ήταν και άνθρωπος όμως της κοινωνίας. Πρώτος έσερβες τον χορό στα γλέντια του χωριού μας.

Δεν θα απαριθμήσω τα έργα σου. Θα πω μόνο ότι ο ναός που είμαστε σήμερα εδώ είναι έργο δικό σου και χωρίς την παραμικρή υπερβολή, έφτιαξες και το ωραιότερο νεκροταφείο στον κόσμο.

Ένας ακούραστος εργάτης, λαμπρό παράδειγμα ιερέα, οικογενειάρχη, ανθρώπου της προσφοράς!

Πατέρα Χαράλαμπε: Στο άκουσμα της θλιβερής είδησης, να ξέρεις, πολλά μάτια δάκρυσαν. Παιδιά από την νεολαία του χωριού μας ρωτούσαν να μάθουν για να έρθουν σήμερα εδώ από τις πόλεις.

Ένας παλιός πρόεδρος του χωριού ήρθε από τη Θεσσαλονίκη χρησιμοποιώντας τρένα και λεωφορεία για να σε αποχαιρετήσει.

Τι τιμή! Και όλα αυτά επειδή ήσουν άξιος!

Πατέρα Χαράλαμπε, Παπαχαράλαμπε: Τη γνωστή φιγούρα με την ομπρέλα κάθε μέρα να περπατάς στις γειτονιές του χωριού δεν θα την ξαναδούμε... Εκεί ψηλά όμως στον ουρανό που θα φτερουγίζει η καρδιά σου να ξέρεις ότι η επίγεια διαδρομή σου θα βρίσκεται στη θύμηση όλων.

Εμείς οι συγχωριανοί σου μαζί με τον τωρινό ιερέα θα προσπαθίσουμε να κρατήσουμε τη μνήμη σου άσβεστη.

Καλό ταξίδι Παπαχαράλαμπε!

Τα Καστέλλια και η γη που τόσο αγάπησες θα σε υποδεχτεί, και το κόμμα της θα είναι ελαφρύ, για τον άνθρωπο που τόσο πρόσφερε στην κοινωνία.

Αντίο Παπαχαράλαμπε!!
Γεώργιος Χαλατσάς
Πρόεδρος του χωριού

* * *

Ένα αφιέρωμα στη μνήμη του Παπαχαράλαμπος Κουτρούμπα

Αγαππé μας π. Χαράλαμπε «...*Τον Αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίσυν τετήρηκα ...*», Αυτά υπογράμμισε ο Απόστολος των Εθνών Παύλος.

Κάτι ανάλογο μπορούμε να πούμε και για σένα, Πολυσεβαστε και αγαππé μας π. Χαράλαμπε.

Έφυγες από κοντά μας πλήρης ημερών, ευτυχισμένος και πολύ ευχαριστημένος από την παρούσα ζωή, για τη μακρινή, την άλλη, την αιώνια ποθητή πατρίδα, όπως τη χαρακτηρίζει ο «ψαλμοδός». Έφυγες και δεν έμεινε μάτι αδάκρυτο. Έφυγες και δε βρέθηκε ανθρώπινος νους χωρίς θλίψη. Ο πόνος δεν απευθύνεται σε ηλικία, γιατί η ζωή του ανθρώπου δεν έχει όρια. Ο άνθρωπος θα λείψει όποτε και αν φύγει και όσο χρόνον και αν πάει. Θα λείψει απ' τους δικούς του, θα λείψει απ' τους φίλους του, θα λείψει από τον τόπο πάνω

στον οποίο έζησε, περπάτησε, ονειρεύτηκε και οραματίστηκε.

Σε είχαμε ταυτίσει με τον καλό νοικοκύρη, τον άξιο αγωνιστή, με το δίκαιο πατέρα, με τον σύζυγο και σύντροφο, με τον πολύ δημιουργικό άνθρωπο, που είχε κερδίσει το θαυμασμό μας και την αγάπη μας.

Δυσκολεύομαι πολύ να βρω τα λόγια εκείνα που θα πρέπει να σου πω, τα λόγια με τα οποία θα πρέπει να σε αποχαιρετήσω και που θα πρέπει να είναι άξια να ανταποκριθούν στη μεγαλοσύνη σου και στη λεβεντιά σου. Δεν ξέρω με ποια λόγια να υπενθυμίσω τον υπέροχο σύζυγο και σύντροφο της ζωής σου, την αγαπητή μας Αλεξάνδρα. Τον υπέροχο και σοβαρό πατέρα των δύο καταξιωμένων παιδιών του, «τον Θανάση και τον Νίκο», για τα οποία ήταν πολύ περήφανος. Τον τρυφερό και εγκάρδιο «παππού» των εγγονών του που θα τους λείψει πολύ, γιατί είχαν την ευκαιρία να ζήσουν μαζί του, να παίξουν και να απολαύσουν μαζί του, τη στοργή και την ευλογημένη παρουσία του. Δεν ξέρω τι λόγια να βρω για να στήσω το βάθρο που πρέπει την προσωπικότητα, την Κοινωνική και Εκκλησιαστική διαδρομή και προσφορά, και τη μεγαλοσύνη ενός ανθρώπου σαν και σένα.

Γεννήθηκες το έτος 1933 στα Καστέλλια Φωκίδας, από καλούς και ευσεβείς γονείς, που τους διέκρινε η αγάπη και το μεγάλο ενδιαφέρον για την αποκατάσταση των παιδιών τους. Έζησες και μεγάλωσες στο χωριό αυτό και τελείωσες το Δημοτικό Σχολείο. Μετά ενεγράφης το έτος 1946-47 στην Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας, και το 1950 στην ίδια Σχολή, ενεγράφη και εγώ (ο γράφων και το παρόν αφιέρωμα προς την μνήμη σου). Εκεί γνωριστήκαμε ως πατριωτάκια και συνεχίσαμε τη μαθητική μας ζωή και επειδή ήμουν στην αρχή (Α' τάξη) είχα πάντα τη δική σου βοήθεια και υποστήριξη.

Η Σχολή αυτή για μας τα φτωχά παιδιά, ήταν η «Μάνα Τροφός» «ομοδιόποι και ομογάλακτοι» σπουδάζοντας χωρίς την επιβάρυνση των οικογενειών μας. Αυτό το σχολείο, μας έδωσε τη δυνατότητα να «οργανώσουμε» καλύτερα το μέλλον μας, αξιοποιώντας ο καθένας μας τις ικανότητές του. Ήσουν ο πρώτος αποφοιτήσας το έτος 1953 και μετά την εκπλήρωση των προς την «Πατρίδα» υποχρεώσεών σου, εργάστηκες στην Αγρονομία και Γραμματείες στην Κοινότητα Καστελλίων. Έχοντας, όμως «όνειρο και σκοπό την Ιεροσύνη», προσπάθησες να επιλέξεις ως γυναίκα και σύντροφο της ζωής σου, την εξαιρετική συγχωριανή σου την «Αλεξάνδρα», την οποία αγάπησες και παντρεύτηκες και με την οποία μαζί της μοιράστηκες, τη ζωή, την προσπάθεια και την αμάχη, για τα δυο σου παιδιά, το «Θανάση και τον Νίκο», και όλα αυτά, τα είχες ντύσει με το δικό σου όνειρο.

Στα 33 σου χρόνια, ώριμος πια, πήρες την απόφαση να «λερθεύεις», αλλά είχες όμως δίπλα σου, την καλή σου «Πρεσβυτέρα, την Αλεξάνδρα», η οποία δια των έργων της και την προς εσέ βοήθειά της, απέδειξε ότι

απόπνε το άρωμα της ευσέβειας και της Χριστότητας. Έχοντας, λοιπόν, την οικογενειακή σου δύναμη, το έτος 1965, διαχειρών του Σεβασμιότατου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κυρού Λαμασκηνού χειροτονήθηκε αρχικά Ιεροδιάκονος και μετέπειτα Πρεσβύτερος.

Έτσι λοιπόν, ο Κύριος σου υπέδειξε το δρόμο της Ιεροσύνης, δια του οποίου πορεύθηκες για να υπηρετήσεις τον Θεό και τον άνθρωπο. Αυτό το δρόμο τον επετέλεσες επάξια ως «καλός ποιμένας και εφημέριος» του χωριού σου. Στη συνέχεια το 1980 εξακολούθησες τις σπουδές σου στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών (με έδρα την Κηφισιά). Στη Σχολή αυτή ξαναβρεθήκαμε πάλι μαζί. Εσύ ως φοιτητής και εγώ ως Καθηγητής Μουσικής. Η φοίτηση στη Σχολή αυτή ήταν τριετής και μετά το πέρας των σπουδών σου η Ιερά Μητρόπολις Φωκίδας δια του Σεβασμιότατου Μητροπολίτου κυρού Χρυσσοστόμου, σου απένεμει το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου «και την απονομή του Σταυρού».

Ως Ιερέυς υπήρξες «Οικονόμος και Διαχειριστής» των Θείων πραγμάτων και ως τοιούτος, ίστασο πάντα μεταξύ Θεού και ανθρώπου, ως ενωπικός κρίκος.

Με αμέριστο ενδιαφέρον και Αγάπη, αλλά και βοηθούμενος εκ των συμπατριωτών σου, εκτέλεσες αρκετά «κοινωνικά έργα» όπως η αποπεράτωση του Ιερού Ναού Αγ. Νεκταρίου, η Γενική ανακαίνιση του Κοιμητηρίου, ο περιβάλλον χώρος με το «Ηρώων» γύρωθεν από πολλές τριανταφυλλίες, λουλούδια και πολλά διάφορα δένδρα και για τις προσπάθειές σου αυτές εισέπραξες τον θαυμασμό, την αγάπη και ένα μεγάλο «εύγε» από όλους τους κατοίκους της Ενορίας σου.

Η καλή σου διάθεση και ο αδαμάντινος χαρακτήρας σου, στάθηκαν μια απόδειξη πως μέσα σε μια κοινωνία συμπεφορόντων και διεκδικήσεων, υπάρχουν και εκείνοι που τιμούν «τον ανθρώπινο τίπο».

Είδες την αποκατάσταση των παιδιών σου μέσα στην κοινωνία, να προκόβουν και να απολαμβάνουν την γενική εκτίμηση και αναγνώριση.

Η οικογένεια σου, σου έδωσε τη βαθιά ικανοποίηση, σου έδωσε την διαβεβαίωση που στη ζωή σου «τα κατάφερες». Αυτή ήταν άλλωστε και η μεγάλη φιλοδοξία της ζωής σου. Ο δε εγγονός σου «Αλέξανδρος» κατά την εξόδιο ακολουθία, σου απνύθνε τον πιο θερμό «επικήδειο λόγο» περιγράφοντας την προσωπικότητα του «παππού» με τα ωραιότερα συναισθήματα μεγάλης αγάπης σεβασμού και εκτίμησης, αλλά και με βαθύ πόνο ψυχής και μεγάλης συγκίνησης.

Αγαππé μας π. Χαράλαμπε πολλές κόσμος παρακολούθησε την εξόδιο ακολουθία σου. Κόσμος πολυς ξεπροβόδισε τον συγχωριανό, τον συγγενή, τον φίλο και πατριώτη, τον καλό ποιμένα και εφημέριο, που γεννήθηκε σε μια γωνιά αυτού του τόπου, που αξιώθηκε να γεννηθεί και να αναθρέψει «άνδρες» με το δικό σου χαρακτήρα. Ήμασταν όλοι εκεί, η πρεσβυτέρα σου, τα παιδιά

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

Αυτοί που μας έφεραν

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)
σου, τα λατρεμένα εγγόνια σου, συγγενείς και φίλοι, συγχωριανοί, να σου πούμε το τελευταίο «Αντίο» και να σου πούμε πως, όλοι μας σε αγαπίσαμε πολύ και στην ψυχή και στην καρδιά όλων μας, θα παραμείνεις ως ένα είδος υποδειγματικού τύπου ανθρώπου, που με το παράδειγμά σου και το ποιμαντικό έργο σου, διδάξεις την πραγματική σου ευεβία και την πλήρη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού.

Υπάρχει το «Γεννηθίτω το θέλημά σου» και η εξ ύψους παρηγορία που ευχόμαστε όλοι μας στην πορευτική οικογένειά σου. Ας είσαι αναπαυμένος σε κείνον τον τόπο τον χλοερό και ας σε ποιμάνουν οι άγγελοι του Θεού, στους λειμώνες της Βασιλείας των Ουρανών και κάποιος ήχος από τους «Ύμνους της Εκκλησίας μας» ας σου ναυορίζει τον «Ίσχυο και αιώσιο ύπνο σου».

Ας είναι αγαπητέ μου φίλε π. Χαράλαμπε τα λίγα αυτά λόγια μνημόσυνο στην αγαθή μνήμη που άφησες φεύγοντας και ας είναι «Αιωνία» η μνήμη σου και ελαφρύ το κόμα της Καστελλιώτικης γης που σε σκέπασε.

Μπράβος 10-02-2023

Ο φίλος και συναπόφοπος
Σταύρος Ευθυμίου
Συνη/χος Εκπαιδευτικός
Τέως Δ/ντής Σχολάρχης
Του Μέσου Νυκτ. Εκκλ/κού
Φροντ/ρίου Αθηνών

* * *

**Ομιλία στο Σαρανταήμερο
Μνημόσυνό του**

Ο Μακαριστός Παπαχαράλαμπος με το πλούσιο και θεαρεστό έργο που άφησε στην ευορία των Καστελλίων και όχι μόνο, και στο φιλόξενο αυτό Μοναστήρι της Παναγίας Γαβριώπισσας που λειτουργούσε για αρκετά χρόνια ως συνταξιούχος, πέρασε στην αιωνιότητα. Η ψυχή του αναπαύεται δίπλα στον Κύριο. Ξεχωριστός - χαρισματικός ήταν μια κατηγορία από μόνος του. Με μια κρυστάλλινη και βροντερή ψαλμωδία που σε καθήλωνε. Μορφωμένος - έμπιστος - εκέμυθος - ομιλητικός - δοτικός - ενέπνεε εμπιστοσύνη και σου άνοιγε την καρδιά. Φιλόξενος και κοινωνικός. Άριστος οικογενειάρχης με αξίες και αρχές. Ήταν ένας έντιμος και καθ' όλα Άγιος Ιερέας.

Με τον Παπαχαράλαμπο γνωριστήκαμε καλύτερα και από τότε δέσαμε το 1998. Όταν ο Σύλλογός μας άρχισε να διοργανώνει το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και άλλες εκδηλώσεις στη Βάργλιανη. Τον καλέσαμε να έλθει την παραμονή να συλλειτουργήσει με τον Μακαριστό Αρχιμανδρίτη Θεοδόσιο Κλύμη, ανταποκρίθηκε με προθυμία.

Πριν αρχίσει ο εσπερινός του είπα: Παπαχαράλαμπε θέλω μία χάρη: Ό,τι θέλεις ανταποκρίθηκε. Πρέπει να τραβήξουμε την λειψυργία προς τα πίσω, ώστε να ετοιμάσουμε τα εδέσματα και ο κόσμος να καθίσει στα τραπέζια με τη δύση του ήλιου. Έτσι και έγινε. Με το κήρυγμά του - με την περιφορά της εικόνας της Αγίας Παρασκευής, που καθιερώθηκε από τότε - την αρτοκλασία στο προαύλιο χώρο, ήδη έπεφτε το σούρωπο. Παρέμεινε μαζί μας ως αργά, μας ενθάρρυνε για την προσπάθειά μας, τρώγαμε τα μεζεδάκια μας, πίναμε το κρασάκι - πάντα με μέτρο - έχω και αυτό το άτιμο ζάχαρο μου έλεγε. Και όταν ερχόταν η ώρα της διασκέδασης με ρωτούσε: έχεις το μανιπύλι μαζί σου;

Σηκωνόμασταν τον κρατούσα και έσερνε τον χορό. Αισθάνομαι πολύ τυχερός και ευλογημένος που ήμουν φίλος του. Θα ήταν παράλειψή μου αν δεν αναφέρω ότι ο Παπαχαράλαμπος συνοδευόταν πάντα από τον Κώστα Μπαλωμένο τον ιεροψάλτη των Εκκλησιών των Καστελλίων και της Βάργλιανης, ο οποίος έφερνε και το χορευτικό των Καστελλίων που μας χάριζε αξέχαστους παραδοσιακούς χορούς.

Πριν από λίγες μέρες, είδα ένα όραμα και σας το καταθέτω. Κατέβηκα στα Καστελλία και περνώντας έξω από την εκκλησία της Ευαγγελίστριας, σταμάτησα να ανάψω ένα κερί. Βαδίζοντας το προαύλιο είδα τον Παπαχαράλαμπο: αρχοντικό - γελαστό και ευδιάθετο να κατεβαίνει τα σκαλιά και μου λέει: Καλωσόρισες κύριε καθηγητά. Έτσι με αποκαλούσε πάντα όταν ανταμώναμε.

Τιμητικά τα λόγια του για μένα. Χαιρετηθήκαμε και κουβεντιάσαμε διάφορα. Την επομένη το πρωί που ξύπνησα ήμουν πολύ χαρούμενος που συναντήθηκα μαζί του. Και αίφνης τυπώθηκε στο μυαλό μου μια ιδέα. Πρέπει στο προαύλιο της εκκλησίας να στηθεί η προτομή του. Για να τον βλέπουμε - να τον μνημονεύουμε και να τον ευγνωμονούμε. Είμαι σίγουρος την ίδια σκέψη με μένα κάνουν οι φορείς και οι τοπικοί άρχοντες των Καστελλίων. Μαζεψίκαμε όλοι εδώ σήμερα για να τελέσουμε το Σαρανταήμερο μνημόσυνο. Νομίζω ότι ταιριάζει καλύτερα, μαζεψίκαμε για να γιορτάσουμε την ονομαστική του εορτή, διότι ο Παπαχαράλαμπος θα ζει πάντα στη σκέψη και την καρδιά μας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας. Ευχαριστώ τον πατέρα Κωνσταντίνο για το θήμα που μου παραχώρησε και την Σεβαστή Ηγουμένη.

Αργύρης Παρασιώκας
Εκ Βάργλιανης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ιστανμπούλ

Κύριε διευθυντά
Μέχρι πρότινος η Κωνσταντινούπολη ήταν γνωστή διεθνώς ως Konstantinopole. Οι Νεότουρκοι χρησιμοποίησαν και επέβαλαν το Ιστανμπούλ, βαυκαλιζόμενοι ότι πρόκειται για τούρ-

κικα. Δεν ξέρουν όμως (όπως ο περισσότερος κόσμος) ή αγνοούν ηθελμένα, ότι πρόκειται για ελληνικά παρεμφερήματα. Ιστανμπούλ - Εισ ταν (το δωρικό άλφα αντί του ήτα) Πόλιν.-

Ιωάννης Αθ. Μακρής
Καστέλλια Παρνασσίδος

ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Χ. ΧΑΛΑΤΣΑ

(Απόσπασμα βιογραφικού σημειώματος)

Ο Προοδευτικός Σύλλογος ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ και τα «Κ.Ν.» για να τιμήσουν τον μόνιμο και ανεκτίμητο συνεργάτη και επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου που στις 8 Απριλίου συμπλήρωσε τα 100 χρόνια ζωής, δημοσιεύουν το παρακάτω απόσπασμα βιογραφικού του:

Την ογδόη Απριλίου ο εκλεκτός μας συνεργάτης και έγκριτος συμπολίτης μας, ο Δημήτρης Χαλατσάς, έκλεισε τα εκατό του χρόνια ζωής. Πρωτότοκος γιος του Χρήστου Χαλατσά και της Παναγιούς το γένος Γεωργίου Βέλλιου, γεννήθηκε στις δύο το μεσημέρι, την ώρα της Αγάπης, την ημέρα του Πάσχα. Γι' αυτό και ζητήθηκε να βαπτιστεί Λάμπρος ή Ανέστης! Αλλά κατίσχυσε το εθιμικό και έλαβε το όνομα του παππού του. Μεγαλώνοντας ήταν ένα πολύ ζωηρό παιδί, που σχεδόν όλη την ημέρα οι γονείς του ασχολιόντουσαν μαζί του. ώσπου τέλος όταν έκλεισε τα πέντε του χρόνια, ο πατέρας του παρακάλεσε τον εξάδελφό του δάσκαλο τον Θανάση Αποστολόπουλο, που από το τότε διτάξιο δημοτικό σχολείο διδασκε τις πρώτες τρεις τάξεις, την πρώτη, τη δεύτερα και την τρίτη του σχολείου να τον αφήσει να παρακολουθεί τα μαθήματα ως ακροατής. Η φοίτησή του αυτή είχε ως αποτέλεσμα για το νεαρό ακροατή, πολύ αποδοτική, αφού μέχρις ότου συμπληρώσει το έβδομο έτος της ηλικίας του, οπότε νόμιμα οι γραφόταν στην πρώτη τάξη του δημοτικού, να έχει μάθει απ' έξω και των τριών πρώτων τάξεων το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, να διαβάζει και γράφει άπταιστα, γνωρίζοντας και τις τέσσερις πράξεις της αριθμητικής. Έτσι τελικά η παραμονή του υποχρεωτικά στις πρώτες τρεις τάξεις του δημοτικού ήταν γι' αυτόν παιχνιδι. Όταν πρωτοπήγε ακροατής στην ηλικία των πέντε ετών, συνέπεσε ο Ελευθέριος Βενιζέλος τότε πρωθυπουργός της Ελλάδας. Χρησιμοποιώντας το βυσσινί πολυτελές βαγόνι του τρένου για τους επισήμους, να πηγαίνει στη Θεσσαλονίκη για να εγκαινιάσει την Έκθεση. Όλα τα σχολεία της περιοχής παρατάχθηκαν στο Σιδηροδρομικό Σταθμό του Μπράλου με τους δασκάλους τους, για να καλωσορίσουν τον Πρωθυπουργό. Τότε οι δάσκαλοι του Αθανάσιος Αποστολόπουλος και Ηλίας Σταθόπουλος βρήκαν την ευκαιρία, καλωσορίζοντας τον Πρωθυπουργό, να ζητήσουν την αρωγή της Κυβερνήσεως για την αποπεράτωση του σχολείου, του οποίου μόλις είχε αποπερατωθεί η κατασκευή του κτηρίου, χωρίς πόρτες και παράθυρα, και χωρίς τζάμια και φυσικά χρειάζονταν κάποιο ποσό για να περαιωθεί.

Για την προσφώνηση του Πρωθυπουργού με το αίτημα της Κυβερνητικής αρωγής για την περαίωση του σχολείου, εξέλεξαν το Δημήτρη τον ακροατή, όχι μόνο γιατί

ήταν ο πιο καλοντυμένος και φροντισμένος από τ' άλλα τα παιδιά, αλλά και ο πιο θαρραλέος. Η προσφώνηση που από μέρες πριν, φρόντισαν να την αποστηθίσει ήταν η εξής:

«Εξοχότατε Κύριε Πρωθυπουργέ, δεχθείτε παρακαλούμεν ολίγα άνθη, δείγμα της παιδικής ψυχής μας, με τη θερμή παράκληση, όπως το άγρυπνο μάτι της νοικοκυμένης Κυβερνήσεώς σας, μην ξεφύγει και από το σχολείο μας, για το οποίο όλοι έως τώρα τόσο πολύ μοχθήσαμε».

Φυσικά με την προσφώνηση ο μικρός ομιλητής προσέφερε και μια ανθοδέσμη με αγριολούλουδα στον Πρωθυπουργό. Ο Βενιζέλος χαϊδεψε στο κεφάλι τον μικρό ομιλητή και τον ρώτησε, τι θα γίνει όταν μεγαλώσει και του απήντησε «Στρατηγός»!

Ερώτησε, περί τίνος επρόκειτο και όταν του εξήγησαν, κάλεσε τον Γεώργιο Παπανδρέου, υπουργό παιδείας, ο οποίος τον συνόδευε και παρέδωσε μια επιταγή τριακοσίων χιλιάδων στον δάσκαλο Ηλία Σταθόπουλο και έτσι περατώθηκε το σχολείο.

Το χειμώνα οι γονείς του φιλοξενούσαν στο σπίτι τους την προγιαγιά της μητέρας του την Γεροζαφείρα Κυριαζή, το γένος Τσακρή. Εκείνη με τη ζωντανή γλαφυρή αφηγηματικότητα της τα βράδια στα παιδιά ιστορούσε όλα όσα της είχε πει σ' εκείνη η δική της επίσης εκατόχρονη προγιαγιά της, όταν ήταν είκοσι χρονών. Κι έτσι από τις δύο εκατόχρονες γιαγιάδες που η πρώτη πρέπει να έζησε τους δύο πρώτους αιώνες της Τουρκοκρατίας, δέκατο πέμπτο και δέκατο έκτο και η άλλη τους δύο επόμενους δέκατο έβδομο και δέκατο όγδοο αιώνες, περιώθηκε η προϊστορία του χωριού μας. Ο νεαρός Δημήτρης της τέταρτης του Δημοτικού, που του είχαν κινήσει το ενδιαφέρον, τα κατέγραφε όλα σε κάποιο τετράδιο αριθμητικής που αποτέλεσε τη βάση της διασωθείσης προϊστορίας του χωριού μας.

Ο πατέρας του άνθρωπος τολμηρός, αλλά σώφρων και

αποφασιστικός, από τότε που έγινε οικογενειάρχης ήθελε τα παιδιά του να λάβουν τη σωστή ανατροφή, όχι μόνο στην παιδεία και τα γράμματα, αλλά κυρίως στην κοινωνική ανατροφή τους, δηλαδή στη συμπεριφορά τους και τις σχέσεις τους στις δραστηριότητές τους και την ομιλία τους. Το χωριό δεν παρείχε τέτοιες δυνατότητες, γι' αυτό και αποφάσισε τη μετακόμιση της οικογένειας στην Αθήνα. Προϋπόθεση μιας τέτοιας εγκαταστάσεως ήταν μια μόνιμη κατοικία. Η αγορά της όμως προϋπέθετε κάποιο κόστος, αλλά τέτοια λεφτά δεν υπήρχαν. Ο τολμηρός αυτός οικογενειάρχης, προκειμένου να πετύχει τον ιερό σκοπό της κοινωνικής μορφώσεως των παιδιών του, αποφάσισε τα αδύνατα. Από το συνεταιρισμό των αξιωματικών είχε τύχει την απόκτηση ενός οικοπέδου ενός περίπου στρέμματος στο Κολωνάκι, που η μια του πρόσοψη συνόρευε με το άλσος του Λυκαβηττού και η άλλη πρόσβλεπε σε πολυσύχναστη οδό. Οικόπεδο πολύ μεγάλης αξίας. Είχε έλθει σε διαπραγματεύσεις για την οικοδόμησή του, αλλά εκ χαρακτήρος δεν ήθελε να εμπλακεί με εργολάβους, τράπεζες και δάνεια. Ήταν πράγματα που δεν μπορούσε να τα αντιμετωπίσει. Τελικά αποφάσισε την πώλησή του και με τα χρήματα που πήρε, αγόρασε στο Παγκράτι μονοκατοικία νεόδμητη με δύο κρεβατοκοίμαρες, μεγάλη σαλοτραπέζα, χολ και διάδρομο και με υπόγειο, με πρόσοψη στην αυλή, πλυντήριο και γραφείο. Έτσι το φθινόπωρο του χίλια εννιακόσια τριάντα έξι μετακόμισε η οικογένεια στην Αθήνα. Στην αρχή η διαβίωση των παιδιών ήταν δύσκολη, αλλά με το χρόνο και με τα σχολεία που φοίτησαν, απόκτησαν και φίλους και καλές συναναστροφές. Ο Δημήτρης πήγε στο Γυμνάσιο Παγκρατίου και ήταν ο άριστος των αρίστων στα θεωρητικά μαθήματα. Μάλιστα, όταν ο τότε επιθεωρητής μέσης παιδείας Σημιτζόπουλος ήλθε να ελέγξει το

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	ΕΥΡΩ
Γιάννης Ηλία Μακρής	50
Γιάννης Αθ. Μακρής	50
Φούλη Τσακνιά - Αγοριανίτου	40
Ποιητιστικός Σύλλογος Καστελλίων «ΤΕΤΡΑΠΟΛΙΣ»	50
Ιφιγένεια Αποστολοπούλου - Μουτεβελλή	50
Αρετή Σκωθίκη	100

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Εκ παραδρομής στο φύλλο 97 των «Κ.Ν.» αντί των 200 ευρώ που πρόσφερε η Μαγδαληνή Γιάτσου γράψαμε 100 ευρώ. Ζητούμε συγγνώμη για το λάθος μας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

• Στη μνήμη του Ανδρέα Αυγερίου	
- Οικογένεια Δημήτρη Χ. Χαλατσά	100
- Η οικογένεια Α. Αυγερίου (Γεωργία Μπαλαμπίνη)	200
• Στη μνήμη του Γεωργίου Ν. Μοσχολιού	
- Η σύζυγός του Νίκη Γ. Μοσχολιού	100
• Στη μνήμη του Παπαχαράλαμπος Κουτρούμπα	
- Η σύζυγός του Αλεξάνδρα Τσακρή - Κουτρούμπα	50
• Στη μνήμη της Μαρίας Προβιά - Παππά	
- Η οικογένεια Γιάννη Αθ. Παππά	50
• Στη μνήμη του πατέρα της Νικολάου Παν. Πιπέλια	
- Η κόρη του Χαρίκλεια Ν. Πιπέλια	20

ΑΧΡΕΙΑΣΤΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ...

Δεν είχε περάσει ποτέ από το μυαλό μου η ιδέα ότι η υπερβολική μου αγάπη για το χωριό και για τους συγχωριανούς μου, ύστερα από 63 χρόνια συνεχούς παρουσίας και δράσης, τόσο στον Προοδευτικό Σύλλογο ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ, όσο και στην εφημερίδα του Συλλόγου «Καστελλιώτικα Νέα», αλλά και η ενεργή παρουσία, η συμμετοχή και η αγαστή συνεργασία με όλες τις διοικήσεις θα με οδηγούσε σε μια κατάσταση που να με αναγκάζει σε αχρείαστη απολογία για να υποστηρίξω τον εαυτό μου, και μάλιστα να το κάνω αυτό μέσω της εφημερίδας. Και λυπάμαι που το κάνω αυτό για πρώτη φορά στα 63 χρόνια και ζητώ συγγνώμη εκ των προτέρων από τους αναγνώστες των «Καστελλιώτικων Νέων».

Όταν στο προηγούμενο φύλλο 99 των «Κ.Ν.» (Οκτ.-Δεκ. 2022) δημοσιεύσαμε την απάντηση του Προέδρου της Τ.Κ., που όπως και η πρώτη αχαράκτηριστη ανάρτησή του στο facebook, εκκινεί στα όρια της χυδαιότητας, της συκοφαντίας και της αχρειότητας, σωστός λίβελλος, πιστεύσαμε ότι το θέμα θα έληγε εκεί. Και γι' αυτό δεν απαντήσαμε ως Σύλλογος και εφημερίδα και δεν τη σχολιάσαμε. Δυστυχώς μετά τη δημοσίευση της απάντησής του διαψεύστηκα και συγχρόνως εκπλαγίκα με ό,τι ακολούθησε. Άρχισε ένας δεύτερος κύκλος συκοφαντικών ύβρεων και χυδαιότητων χωρίς κανένα σοβαρό έρεισμα που να το δικαιολογεί, πέραν της άσκησης κριτικής. Σε όσα άρθρα - σημειώματα έχω γράψει μέχρι τώρα με περιεχόμενο τα θέματα και προβλήματα του χωριού, κατέληγα με την έκκληση για συνεργασία -σε θεσμικό επίπεδο- όλων των τοπικών φορέων. Ιδιαίτερη επισήμανση έκανα πάντοτε και τόνιζα με έμφαση την έλλειψη συνεργασίας και την άρνηση ενημέρωσης εκ μέρους του Προέδρου της Τ.Κ. Η εφημερίδα, όπως γνωρίζετε, δεν κάνει ρεπορτάζ. Όλη η πληροφόρηση - ενημέρωση προέρχεται από σημειώματα ή δελτία τύπου των τοπικών φορέων.

Σε όλα τα σημειώματα - άρθρα που έχω γράψει για το χωριό -ασκούμε διακριτική και ήπια κριτική- και σε κανένα απ' αυτά δεν πρόσβαλα ως άνθρωπο και ως θεσμικό φορέα τον Πρόεδρο της Τ.Κ. Αντίθετα εκείνος μην αντέχοντας την κριτική και προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, εξέμεσε οχετό ύβρεων και συκοφαντιών εναντίον μας, μέσω πέντε αναρτήσεων του στο «Kastellia Fokidos.gr» και στο Facebook. Πίστευε ο αφελής ότι έτσι θα μας αναγκάσει να παύσουμε να του ασκούμε κριτική. Τον είχαμε προειδοποιήσει και πριν τις εκλογές, ότι, όπως είχαμε πράξει και με τον προηγούμενο Πρόεδρο Σπύρο Κουτρούμπα, ο οποίος αν και του ασκήσαμε σκληρή κριτική (βλέπε φύλλα των «Κ.Ν.» 81 (262) άρθρο 1ης σελίδας με τίτλο: Προβληματισμοί, 84 (265) άρθρο 1ης σελίδας με τίτλο: Θέματα/προβλήματα του χωριού), είχαμε άριστη συνεργασία μαζί

του σε όλα τα επίπεδα. Αν και τον επικρίναμε για πολλά θέματα της αρμοδιότητάς του, εκείνος έπραξε το καθήκον του ως αυτοδιοικητικός. Συνεργάστηκε με την εφημερίδα που τον επέκρινε, μας ενημέρωνε για τα θέματα της Τ.Κ., μας παρέδωσε και δημοσιεύσαμε τον απολογισμό της θητείας του ως Προέδρου στο φύλλο των «Κ.Ν.» με αρ. 86 (267) και στο ίδιο φύλλο στην 1η σελίδα σε πλαίσιο δημοσιεύσαμε Ανακοίνωση για τον καθορισμό των οικοδομικών εκτάσεων κ.λπ. Ο προηγούμενος Πρόεδρος της Τ.Κ. πρωτοστάτησε στο να ιδρυθεί και να οργανωθεί η Δημοτική Βιβλιοθήκη Καστελλίων, έλαβε μέρος και μίλησε στην εκδήλωση στην οποία τιμήθηκαν οι δωρητές, φύλλο των «Κ.Ν.» με αρ. 78 (259), διέθεσε ανθρώπους και χρήματα, έφερε τεχνίτες να στεγανοποιήσουν τα παράθυρα και τις πόρτες του κτηρίου, διέθεσε δικό του εργάτη και το γιο του για να μεταφέρουμε τα βιβλία του παρακείμενου κτηρίου της Εκκλησίας στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Καστελλίων. Διέθεσε τον ίδιο εργάτη που μαζί μας (Σίμος, Κωτσίκης), καθαρίσαμε το χώρο στο κοινοτικό γραφείο που τον χρησιμοποιήσαμε για αποθηκευτικό χώρο της Δ.Β.Κ. Μας συνόδευσε στο Δήμο Δελφών, τουλάχιστον 5 φορές, για να ζητήσουμε επιμόνως από τον Δήμαρχο τον εξοπλισμό της Βιβλιοθήκης.

Να η διαφορά. Κλασική περίπτωση παραδείγματος, στάσης και συμπεριφοράς.

Ο σημερινός Πρόεδρος της Τ.Κ. Καστελλίων μόνο μια φορά δέχτηκε να γράψει στο φύλλο με αρ. 93 των «Κ.Ν.» με τίτλο: Έργα και ημέρες (σελ. 8), που όχι μόνο δεν αποτελεί απολογισμό - ενημέρωση, πλην των πρώτων παραγράφων, αλλά προδίδει και έλλειψη γνώσης, εμπειρίας και καταδεικνύει την αδιαφορία του για το ρόλο για τον οποίο έχει εκλεγεί.

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, μετά τη δημοσίευση της απάντησής του, είχαμε αποφασίσει να μη δώσουμε συνέχεια γιατί το χωριό δεν αξίζει και δεν αντέχει τέτοιες συμπεριφορές και άσκοπες αφιμαχίες μέσω της εφημερίδας. Δηλώνω ρητά ότι είμαι ενεργό και δραστήριο μέλος του Προοδευτικού Συλλόγου ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ για 63 χρόνια και έχω χρηματίσει Γενικός Γραμματέας και Αντιπρόεδρος, στη δε εφημερίδα διατέλεσα αρχισυντάκτης τα πρώτα 10 περίπου χρόνια, τα δε 3 τελευταία διευθυντής και αρχισυντάκτης και πρώτη φορά αντιμετωπίζω τέτοια συμπεριφορά και μεταχείριση.

Με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό, αλλά και αισιοδοξία στο προηγούμενο φύλλο 99 προαναγγείλαμε για το προσεχές άμεσο διάστημα μια επετειακή έκδοση, για να γιορτάσουμε τα 60 χρόνια κυκλοφορίας. Δεν είναι μικρό το κατόρθωμα έκδοσης της εφημερίδας για το τόσο μακρύ χρονικό διάστημα για ένα χωριό σαν το δικό μας.

Αν' αυτού του ξεχωριστού γεγονότος, εμείς ασχολούμαστε, είμαστε υποχρεωμένοι να ασχολούμαστε με μικρότητες,

επειδή αυτό επιδίωξαν και επιδιώκουν κάποιοι.

Σταματώ εδώ γιατί σέβομαι τον εαυτό μου και τους Καστελλιώτες αναγνώστες των «Κ.Ν.». Παραλείπω ό,τι είχα γράψει προς απάντηση με επιχειρήματα ώστε να αποδομήσω την αχαράκτηριστη,

...ΚΑΙ ΠΕΡΙΤΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΜΟΥ

για να αποδείξω στους Καστελλιώτες ποιος είμαι. Οποία κατάντια, οποίος εξευτελισμός...

Γεννήθηκα στα Καστέλλια Φωκίδας στις 30 Οκτωβρίου 1939. Σπούδασα παιδαγωγικά, δημοσιογραφία και νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μετεκπαιδευτήκα α) στα Παιδαγωγικά, με ειδίκευση στην Ειδική Αγωγή, και ιδιαίτερα στη σχολική αντιμετώπιση της δυσλεξίας και την επαγγελματική αποκατάσταση των δυσλεκτικών μαθητών. β) Στην Οργάνωση και Διοίκηση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και τη Διδασκαλία Επαγγελματικών Μαθημάτων.

Έχω εργαστεί ως δημοσιογράφος στην ημερήσια απογευματινή εφημερίδα των Αθηνών «Αθηναϊκή» (1960-1964).

Εργάστηκα ως Ειδικός Παιδαγωγός στο Ι.Π.Α.Π. «Η Θεοτόκος» (1964-1973).

Υπήρξα ιδιοκτήτης και Διευθυντής των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων «Σχολή Κωτσίκη» (Νηπιαγωγείο - Δημοτικό) (1973 - 1978) στην Αγία Παρασκευή Αττικής.

Υπήρξα συνιδιοκτήτης και Αναπληρωτής Διευθυντής των Εκπαιδευτηρίων «Σχολή Φωτοπούλου - Κωτσίκη» (Νηπιαγωγείο - Δημοτικό - Γυμνάσιο) (1978 - 1981) στην Παλλήνη Αττικής (Γαργητός).

Εκλέχθηκα Καθηγητής Παιδαγωγικών Μαθημάτων στη ΣΕΛΕΤΕ/ΑΣΠΑΙΤΕ (Ανωτάτη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης) και «με διάθεση» Καθηγητής Νομικών Μαθημάτων στο ΤΕΙ Αθήνας (1986 - 2002).

Στην ΑΣΠΑΙΤΕ δίδαξα τα μαθήματα:

Οργάνωση και Διοίκηση Εκπαιδευτικών Συστημάτων και Συστημάτων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Διδακτική Επαγγελματικών Μαθημάτων (Νομικών και Πολιτικών Επιστημών).

Στο ΤΕΙ Αθήνας δίδαξα τα μαθήματα: Εισαγωγή στο Δίκαιο (Στοιχεία Αστικού, Εμπορικού και Διοικητικού Δικαίου).

Στην ΑΣΠΑΙΤΕ παράλληλα με τη διδασκαλία άσκησα και διοικητικά καθήκοντα:

Προϊστάμενος του Τμήματος Πρακτικών Ασκήσεων Διδασκαλίας (ΠΑΔ) (1980 - 1983) και (1994 - 2006).

Προϊστάμενος του Τμήματος Πτυχιούχων Ανωτέρων Σχολών της Παιδαγωγικής Τεχνικής Σχολής (ΠΑ.ΤΕ.Σ.) της ΣΕΛΕΤΕ (1989 - 1994).

Αναπληρωτής Διευθυντής της Παιδαγωγικής Τεχνικής Σχολής της ΣΕΛΕΤΕ (1989 - 1993).

Ασχολήθηκα ιδιαίτερα με την Πρακτική Άσκηση των σπουδαστών της ΑΣΠΑΙΤΕ (Θεωρία και Εργαστήρια) για πολλά χρόνια.

Παράλληλα με το διδακτικό και διοικητικό έργο την περίοδο (1997 - 2006) ήμουν επιστημονικός υπεύθυνος έργων του ΕΠΕΑΕΚ:

Επιστημονικός υπεύθυνος του έργου του ΕΠΕΑΕΚ Ι και ΙΙ «Γραφείο Διασύνδεσης» της

ατεκμηρίωτη και προσβλητική απάντηση του Προέδρου του Τ.Κ. που δε συνάδει σε λειτουργό της αυτοδιοίκησης, ο οποίος μετά από 3,5 χρόνια δεν έχει κατανοήσει το ρόλο του (καθήκοντα, αρμοδιότητες) και ό,τι απορρέει απ' αυτόν.

ΣΕΛΕΤΕ (1997 - 2002) και της ΑΣΠΑΙΤΕ (2002 - 2006).

Επιστημονικός υπεύθυνος του έργου του ΕΠΕΑΕΚ ΙΙ «Υποστήριξη Επιχειρηματικών Ιδεών μέσα από τις δομές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης» (2001 - 2006).

Επιστημονικός υπεύθυνος του έργου του ΕΠΕΑΕΚ Ι «Πρακτική Άσκηση» (1997 - 2001).

Απασχολήθηκα ως Εισηγητής Σεμιναρίων σε εκπαιδευτικούς: ΣΕΛΕΤΕ / ΑΣΠΑΙΤΕ, ΕΛΚΕΠΑ (ΔΕΗ, ΕΟΤ, ΣΒΙΕ), ΕΛΤΑ, ΟΓΕΚΑ «ΔΗΜΗΤΡΑ», Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης, Σχολές Εμπορικής Ναυτιλίας και Σχολές ΟΑΕΔ.

Συμμετείχα σε Επιστημονικά Σεμινάρια, Συνέδρια και Ημερίδες, αναφέροντας τα σπουδαιότερα εξ' αυτών εξάμηνης διάρκειας, που διοργάνωσε η Εταιρία Ψυχικής Υγιεινής και Νευροψυχιατρικής του Παιδιού με θέματα: 1) «Μαθησιακές Δυσχέρειες και Δυσλεξία» (1978) και 2) «Κοινωνική Έρευνα» (1988).

Έχω συγγράψει τα βιβλία: Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης. Εκδόσεις «Ελλην» 1993, Αθήνα (3η έκδοση).

Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση. Εκδόσεις «Ελλην», 1993 Αθήνα.

Μέθοδοι Διδασκαλίας και Διδακτική Επαγγελματικών Μαθημάτων, Διδακτικές Σημειώσεις. Εκδόσεις ΣΕΛΕΤΕ / ΑΣΠΑΙΤΕ.

Εισαγωγή στην Επαγγελματική Εκπαίδευση. Εκδόσεις «Ελλην», 1997, Αθήνα.

Εκπαιδευτικά Συστήματα (Συστημική Προσέγγιση). Εκδόσεις «Ελλην», 2001 Αθήνα (2η έκδοση).

Εισαγωγή στην Επαγγελμα-

τική Εκπαίδευση και Κατάρτιση. Εκδόσεις «Ελλην», Αθήνα 2002 (3η έκδοση).

Εκπαιδευτική Διοίκηση και Πολιτική. Εκδόσεις «Ελλην», 2007 (5η έκδοση).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ, Ο Στοιχαστής, ο Δικηγόρος, ο Καστελλιώτης. Εκδόσεις Ομίλου ΙΩΝ, Αθήνα, 2017.

Επιμέλεια του βιβλίου του Δημήτρη Χ. Χαλατσά «ΑΡΧΕΙΟ ΖΕΪΝΗ», Αθήνα 2021.

Έχω επίσης γράψει άρθρα σε ελληνικά επιστημονικά και λοιπά περιοδικά.

Συμμετείχα σε πλήθος επιτροπών με αντικείμενα:

Εισαγωγή μεταπτυχιακών σπουδαστών στην ΑΣΠΑΙΤΕ.

Σύνταξη αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών.

Προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ενηλίκων.

Υπήρξα μέλος και μέλος ΔΣ της «Εταιρίας Ψυχικής Υγιεινής και Νευροψυχιατρικής του Παιδιού» (1974 - 1979).

Υπήρξα μέλος της Ελληνικής Εταιρίας Συμβουλευτικής και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΕΛ.ΕΣ.ΥΠ.) από την ίδρυσή της.

Υπήρξα μέλος και μέλος του ΔΣ του ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ (Γενικός Γραμματέας και Αντιπρόεδρος).

Στην Εφημερίδα «Καστελλιώτικα Νέα» υπήρξα Αρχισυντάκτης τα πρώτα 10 χρόνια και σήμερα είμαι Διευθυντής και Αρχισυντάκτης.

Υπήρξα μέλος και μέλος Δ.Σ. στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

Υπήρξα μέλος και εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων (1972 - 1979).

Υπήρξα μέλος και Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου Εκπαιδευτικών της ΣΕΛΕΤΕ και μέλος του αντίστοιχου Συλλόγου του ΤΕΙ Αθήνας.

Διετέλεσα Πρόεδρος της Επιτροπής Διαχείρισης της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων (1916-2022) και σήμερα είμαι μέλος του Δ.Σ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΑΡΧΕΙΟ ΖΕΪΝΗ» ΤΟΥ Δ. ΧΑΛΑΤΣΑ

Στις 22 Απριλίου 2023, ημέρα Σάββατο και ώρα 11.00 η **Εταιρεία Φωκικών Μελετών (Ε.Φ.Μ.)** θα παρουσιάσει στην Οικία Πανουργιά «Μουσείο Ελληνικής Επανάστασης» το βιβλίο του Δημητρίου Χρ. Χαλατσά με τίτλο «ΑΡΧΕΙΟ ΖΕΪΝΗ (ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΦΩΚΙΔΟΣ) 1700 - 1900 ΟΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ».

Το εν λόγω βιβλίο έχει εκδοθεί από την Ε.Φ.Μ. με την επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και στην παρουσίασή του θα μιλήσουν:

Η Αρχαιολόγος και Προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Φωκίδος Αθανασία Ψάλτη.

Ο Βαγγέλης Κωτσίκης, Καθηγητής της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΑΣΠΑΙΤΕ) που είχε την επιμέλεια του βιβλίου.

Ο Αθανάσιος Χρήστου (Καθηγητής Νεότερης & Σύγχρονης Ιστορίας Πανεπιστημίου Πελοποννήσου).

Ο συγγραφέας Δημήτριος Χαλατσάς.

Συντονίστρια η Αρχαιολόγος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Φωκίδος Ανθούλα Τσαρούχα.

Παράλληλα θα υπάρχει και έκθεση με φωτογραφικό υλικό του βιβλίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
GR 50 0172 0540 0050 5410 5407 280

Γράψτε το όνομά σας και την αιτιολογία «Καστελλιώτικα Νέα»/Kastelliotika Nea

ΔΕΝ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΑΥΤΗ Η ΕΙΚΟΝΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ... ΔΥΣΤΥΧΩΣ Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μετά από όσα συμβαίνουν τελευταία πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και να ξεκαθαρίσουμε κάποια δεδομένα τα οποία έχουν χιλιοεπιωθεί και χιλιογραφεί, αλλά κάποιοι επιμένουν να τα αγνοούν και να δρουν αντίθετα, από άγνοια ή σκοπιμότητα γι' αυτά και να εκφράζουν και να διαδίδουν κακόβουλα θέσεις και απόψεις χωρίς καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Στόχος η καθαρότητα των σχέσεων που φέρνει την ενότητα και διώχνει το διχασμό.

Ο ΠΡΟΩΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Ο Σύλλογος με την επωνυμία Προοδευτικός Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ιδρύθηκε το 1950 και από τότε, εβδομήντα τρία χρόνια, λειτουργεί χωρίς καμία διακοπή με το ίδιο καταστατικό.

Καταστατική του έδρα είναι η ΑΘΗΝΑ, αυτή δεν άλλαξε ποτέ, η διεύθυνση της έδρας του άλλαξε ανάλογα με το πώς βόλευσε το κάθε φορά Δ. Σ. Και σε άμεση σχέση με την προσφορά του χώρου. Τα γραφεία διαφόρων και πολλών χωριανών μας επαγγελματιών έγιναν επί σειρά πολλών ετών έδρα του Συλλόγου. Τα τελευταία είκοσι και πλέον χρόνια η έδρα του Συλλόγου είναι στην οδό Σίνα και Δαφνομήλη 1Α στο Κολωνάκι, όπου και το κτίριο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών το οποίο παραχωρεί ένα γραφείο στο Σύλλογο έναντι μικρού σχετικά ενοικίου.

Καμία σχέση δεν έχει ο Σύλλογος με τη συνοικία του Κολωνακίου που βρίσκεται το κτίριο και η έδρα ούτε εξέφρασε ποτέ κανέναν τη ματαιοδοξία του όσον αφορά τη διεύθυνση του Συλλόγου και σε ό,τι μπορεί να απορρέει από αυτήν.

Ο Σύλλογος λειτουργεί με βάση το καταστατικό του και το νόμο γενικά. Τα μέλη του Δ.Σ. εκλέγονται από τα μέλη του Συλλόγου σε ειδική Γενική Συνέλευση, η οποία γνωστοποιείται αρκετό χρόνο πριν, μέσω της της εφημερίδας, τηρώντας όλες τις διαδικασίες που ο νόμος ορίζει.

Το Δ.Σ. λογοδοτεί μόνο στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου και σε κανέναν άλλον, πόσο μάλλον σε αυτοδιοριζόμενους ιεροεξεταστές, οι οποίοι έχουν την υπαυπάτη και εμμονή ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια όσον αφορά την ιστορία, τη ζωή, τις προοπτικές του χωριού και τα προβλήματα της καθημερινής δραστηριότητας. Στην πραγματικότητα όμως δε δίνουν πεντάρα για το χωριό και για το Σύλλογο και τις δραστηριότητές του. Άλλα έχουν στο μυαλό τους και άλλα ίσως επιδιώκουν. Μέλος του Συλλόγου γίνεται ο καθένας σύμφωνα με τους όρους και τη διαδικασία που ορίζει το καταστατικό. Με τους ίδιους όρους διατηρεί και την ιδιότητα του μέλους.

Μπούσουλας της δράσης είναι οι σκοποί του Συλλόγου, όπως αυτοί αναφέρονται στο καταστατικό. Καμία υποχρέωση ή δέσμευση δεν υπάρχει έναντι των αυτοδιοικητικών και των κυβερνητικών δομών και προσώπων που υπηρετούν σ' αυτές. Η ισότιμη μεταξύ μας συνεργασία, η αλληλοκατανόηση και η δράση με αλληλοσεβασμό στις αρμοδιότητες του καθενός είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να προκύψει για το συμφέρον του τόπου, του χωριού και των ανθρώπων του.

Είναι σαφές ότι ο Σύλλογος, τα μέλη και τα όργανά του καμία υποχρέωση κολακείας και επαίνου δεν έχουν προς αυτοδιοικητικούς ή άλλους παράγοντες όταν μά-

λιστα αυτοί συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο. Δηλαδή με ελλειψη σεβασμού στους θεσμούς, την επικινδυνότητά τους για τα συμφέροντα του τόπου και την αδιαφορία τους. Ο καθένας είναι ελεύθερος να εκτιμήσει και να διαλέξει τον τρόπο που θα εκφραστεί με επιχειρήματα και αξιολογία.

Τα έσοδα του Συλλόγου προέρχονται από εισφορές των μελών του, που τα τελευταία χρόνια ειδικά είναι ένα μικρό ποσό, από προσφορές φίλων και συγχωριανών οι οποίες δημοσιεύονται όλες στην εφημερίδα και από τη διάθεση βιβλίων που εκδίδει ο Σύλλογος ή του προσφέρονται, που επίσης δημοσιεύονται.

Καμία επιχορήγηση, βοήθεια ή άλλο σχετικό δεν είχε ο Σύλλογος τουλάχιστον τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια αλλά και παλαιότερα, από την κοινότητα, το δήμο, την περιφέρεια ή άλλες αρχές, αλλά και από εταιρείες κάθε είδους, κυρίως όμως από αυτές που δραστηριοποιούνται στην περιοχή και τα συμφέροντά τους είναι εξαρτώμενα από τον τόπο μας.

Είναι από τους λίγους Συλλόγους, όχι μόνο του χωριού αλλά και του δήμου, που πληρώνει ενόικιο για τα γραφεία του και δεν του έχουν παραχωρηθεί δωρεάν.

Γι' αυτό δεν έχει δημιουργήσει υποχρεώσεις και εξαρτήσεις από κανένα απολύτως ιδιωτικό, οικονομικό, πολιτικό, κομματικό, παραταξιακό ή προσωπικό συμφέρον. Γι' αυτό μπορεί να εκφράζεται αληθινά και ελεύθερα.

Αυτά δεν έτυχαν αλλά είναι αποφάσεις του Συλλόγου που τηρούνται και ενισχύουν τη συνεκτικότητά του. Από τα παραπάνω είναι σαφές ότι τα έσοδα του Συλλόγου είναι πεντακάθαρα και ο καθένας αναγνώστης της εφημερίδας μπορεί κάθε τρίμηνο, που κυκλοφορεί αυτή, να τα γνωρίζει.

Τα έξοδα του Συλλόγου, εκτός από το ενοίκιο, είναι σχεδόν αποκλειστικά αυτά που αφορούν την έκδοση και κυκλοφορία της εφημερίδας.

Επίσης σαφώς καθορισμένη, όπως σε κάθε Σύλλογο, υπάρχει και η Εξελεγκτική Επιτροπή, εκλεγμένη από τη Γενική Συνέλευση, η οποία ελέγχει τις οικονομικές καταστάσεις και εισηγείται στη Γενική Συνέλευση την έγκρισή τους ή όχι.

Τις τελευταίες δεκαετίες, για διάφορους λόγους, η συμμετοχή στο Σύλλογο έχει μειωθεί δραματικά αλλά παράλληλα έχουν μειωθεί και οι δραστηριότητές του, όπως συμβαίνει και σε άλλους αντίστοιχους συλλόγους. Στην τελευταία, για παράδειγμα, Τακτική Γενική Συνέλευση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (5 νομίο) παραστήκαμε 23 μέλη, όσα ακριβώς και στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου μας. Κύριο μέλημα είναι η έκδοση της εφημερίδας και ακολούθως ο Πανελλήνιος Διαγωνισμός Διηγήματος, ο οποίος έχει εξελιχθεί σε ένα μεγάλο πολιτιστικό γεγονός, από τα ελάχιστα που πραγματοποιούνται από τοπικούς συλλόγους.

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Είναι η εφημερίδα του Συλλόγου η οποία εκδίδεται από τον Αύγουστο του 1963. Συμπληρώνει φέτος 60 χρόνια συνεχούς και αδιάλει-

πτης έκδοσης. Η ιστορία και οι αρχές της εφημερίδας δημοσιεύθηκαν στο προηγούμενο φύλλο και δε θα τις επαναλάβουμε. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να αναφέρουμε κάποια στοιχεία ώστε να καταλάβουν και οι πλέον δύσπιστοι που πλάθουν ιστορίες. Οι κακοπροαίρετοι, ιδιοτελείς μυθοπλάστες και συκοφάντες, αν και θα το θέλανε, δε μας ενδιαφέρουν. Ας μείνουν εκεί με τις διαστρεβλώσεις τους.

Κάθε εφημερίδα για να εκδοθεί πρέπει να έχει υπεύθυνους απέναντι στο νόμο. Αυτοί είναι ο εκδότης και ο αρχισυντάκτης οι οποίοι υποχρεωτικά αναφέρονται ονομαστικά σε κάθε φύλλο κάθε εφημερίδας. Τα ονόματα δε μπαίνουν εκεί για προσωπική προβολή και απόκτηση εξουσίας αλλά για να αναλάβουν τις υποχρεώσεις τους.

Επίσης υποχρεωτικά αναγράφεται και ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας. Και η συγκεκριμένη τριμηνιαία εφημερίδα «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» είναι ιδιοκτησία του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ούτε του Δ.Σ. ούτε του κάθε Καστελιώτη ούτε των μελών του, ούτε βέβαια της Τοπικής Κοινότητας ή του Δήμου.

Από αυτά γίνεται σαφές ότι για να υπάρχει εφημερίδα πρέπει να υπάρχει Σύλλογος και μάλιστα ο συγκεκριμένος. Και για να υπάρχει Σύλλογος πρέπει να υπάρχουν μέλη. Τώρα από πόσα μέλη αποτελείται αυτός είναι άλλο θέμα για το οποίο δεν ευθύνονται οι συμμετέχοντες αλλά οι μη συμμετέχοντες. Το σίγουρο είναι, ότι από αυτούς τους πραγματικά λίγους συμμετέχοντες, τηρούνται όλες οι νομικές και καταστατικές διαδικασίες και οι προσπάθειες και τα καλέσματα είναι συνεχόμενα, οι πόρτες ορθάνοιχτες, αλλά χρειάζεται και διάθεση μιας κάποιας προσφοράς σε χρόνο, σε ιδέες και προτάσεις, σε συμμετοχή σε δράσεις. Έτσι αποκτάται και το δικαίωμα παρέμβασης.

Την ευθύνη της έκδοσης της εφημερίδας και του περιεχομένου της με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης έχει ο αρχισυντάκτης της με τη βοήθεια του εκδότη που είναι και Πρόεδρος του Συλλόγου. Τα άλλα μέλη του Δ.Σ. με τη συμμετοχή τους διασφαλίζουν την έκδοση της εφημερίδας και με ενυπόγραφα άρθρα συμμετέχουν στην κάλυψη της ύλης.

Η εφημερίδα όλα αυτά τα χρόνια με την ενωτική, διαυγή, ισότιμη, πλούσια και αξιοπρεπή πολιτική και ύλη της έχει κατακτήσει την εμπιστοσύνη και το σεβασμό των Καστελιωτών σε όλο τον κόσμο και αυτό εκφράζεται με κάθε τρόπο και κύρια με την οικονομική ενίσχυση της η οποία έχει εξασφαλίσει την μακροχρόνια και αδιάλειπτη έκδοσή της.

Η εφημερίδα επιδιώκει τη συμμετοχή στη συμπλήρωση της ύλης της με επιστολές, άρθρα, ειδήσεις, ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία, θέσεις και προτάσεις για τα προβλήματα και τη ζωή στο χωριό κ.λ. από φορείς, συλλόγους, επιστήμονες, αυτοδιοικητικές αρχές, και υπηρεσίες από μεμονωμένα άτομα: χωρίς να είναι αναγκαίο να είναι μέλη του Συλλόγου. Αρκεί να είναι ενυπόγραφα. Ως τώρα στα τελευταία είκοσι χρόνια ό,τι έχει σταλεί στην εφημερίδα

έχει δημοσιευθεί αρκεί να χωράει στις σελίδες της. Η δημοσίευσή τους είναι θέμα του αρχισυντάκτη ο οποίος έχει και την ευθύνη της. Βασικές προϋποθέσεις είναι να μην είναι υβριστικά, διχαστικά, προσβλητικά, συκοφαντικά, ρατσιστικά, ομοφοβικά κ.λπ. Άλλα ζητήματα όπως η χρήση απαράδεκτων λέξεων και εννοιών, και αν εξυπηρετεί την πολιτική του Συλλόγου, που απορρέει από το καταστατικό του κ.λπ., συνεκτιμώνται. Να σημειώσουμε ότι η εφημερίδα δε διαθέτει συντάκτες, δημοσιογραφικά μέσα μηχανισμούς κ.λπ. οπότε δεν ψάχνει ειδήσεις και δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Περιμένει από τους ενδιαφερόμενους να της αποστείλουν τα σχετικά με τη δημοσίευση.

Από το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μέχρι και σήμερα βασικός συντελεστής της έκδοσής της και του επιπέδου ποιότητας της ήταν και είναι ο και σημερινός αρχισυντάκτης, και του πρώτου φύλλου, Βαγγέλης Κωτσίκης. Ο συγχωριανός μας καθηγητής, ο οποίος εκτός της εφημερίδας έχει συμβάλει καθοριστικά στην έκδοσή από το Σύλλογο βιβλίων, ντοκουμέντων από την ιστορία και την λαογραφία του χωριού καθώς και στη δημιουργία της Βιβλιοθήκης, διέθεσε για εξήντα χρόνια τις γνώσεις του, το μεράκι, την εμπειρία, τον επαγγελματισμό του και την αγάπη για το χωριό και τους κατοίκους του, για την ποιότητα της εφημερίδας και συνεχίζει.

Είναι λογικό η ποιότητα της εφημερίδας να είναι αντίστοιχη της ποιότητας και προσπάθειας του αρχισυντάκτη: ο οποίος σε πολλά ενυπόγραφα άρθρα του έχει προσδιορίσει το πλαίσιο της ύλης και της συμμετοχής σε αυτήν.

Γράφει ένας αναγνώστης σε επιστολή που δημοσιεύτηκε πριν λίγο καιρό.

Δεκέμβρης 2019

«Και η έκδοση μόνο της εφημερίδας αποτελεί καθόρθωμα. Αντίθετα άλλοι έχουν την άποψη ότι ο Σύλλογος των εν Αθήναις Καστελιωτών δεν κάνει τίποτα. Είναι ως επί το πλείστον αυτοί που δε δίνουν δεκάρα τσακιστή για το Σύλλογο».

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΗ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Από το πρώτο φύλλο της η εφημερίδα, πέρα από τις καταστατικές υποχρεώσεις του Συλλόγου και των οργάνων του, με υπόδειξη και προτροπή των συγχωριανών, μελών του Συλλόγου ή όχι, ασχολείται προβάλλοντάς τα, είτε σαν ειδήσεις είτε σαν προτάσεις με καλόπιστη κριτική, με τα προβλήματα τα οποία απασχολούν το χωριό διαχρονικά και τα οποία δεν είναι και λίγα.

Τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει μια προσπάθεια διχασμού, αποπροσανατολισμού, αποποίησης και μεταφοράς ευθυνών. Αυτό έχει ενταθεί τα τέσσερα τελευταία χρόνια με την παρούσα δημοτική και κοινοτική αρχή.

Τι υποστηρίζεται; Από μία μικρή ομάδα με συγκεκριμένα πολιτικά, και κοινωνικά χαρακτηριστικά ότι ο Σύλλογος και τα πρόσωπα που τον εκπροσωπούν, κύρια μέσω της εφημερίδας, θέλει να παρεμβαίνει στα θέματα της κοινότητας, ενώ δεν δικαιούνται.

Ότι οι Καστελιώτες που δε δι-

αμένουν μόνιμα στο χωριό τα θέλουν όλα δικά τους και επικρίνουν τον Πρόεδρο της Κοινότητας που εκφράζει, κατά τη δική τους αντίληψη τους μόνιμους κατοίκους. Θέλουν π.χ. νερό καθαρό χωρίς μυρουδιές, χωρίς διακοπές, σε ασφαλές υγιεινό δίκτυο, θέλουν αποχέτευση και να πάψουν τα αυλάκια άρδευσης να είναι συλλέκτες κάθε είδους αποχέτευσης. Θέλουν καθαριότητα, παιδικές χαρές και χώρους ψυχαγωγίας, απασχόλησης, συγκέντρωσης δράσεων και άθλησης.

Θέλουν προστασία και ανάδειξη του πλούσιου περιβάλλοντος του τόπου, όχι παράνομες χωματερές και καταστροφή του για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων. Θέλουν και πολλά ακόμη. Όλα αυτά και άλλα δε νομίζω να υπάρχει άνθρωπος μόνιμος κάτοικος ή επισκέπτης στο χωριό που να μην τα θέλει. Αντί λοιπόν ενωμένα να διεκδικηθεί η δρομολόγηση για την πραγματοποιήσή τους εμφανίζονται κάποιοι να πουν και να προβάλλουν ότι αυτά τα λένε για να πολεμήσουν και την Κοινότητα και τον Πρόεδρο. Λέει και γραπτά μάλιστα, ο Πρόεδρος για να δικαιολογήσει την ανυπαρξία παιδικών χαρών και την επικινδυνότητα αυτών που υπάρχουν: «Με απόφαση του Δήμου Δελφών το χωριό μας με βάση τον πληθυσμό του δικαιούται μία μόνο παιδική χαρά».

Καμία τέτοια απόφαση δεν υπάρχει ούτε μπορούσε να υπάρξει! Παιδικές χαρές δικαιούνται όλα τα παιδιά σε κοντινή από το σπίτι τους απόσταση. Το χωριό διαθέτει τρεις που καταργήθηκαν ή έγιναν προκλητικά επικίνδυνες, ενώ αυτή που έγινε είναι χωρίς άδεια λειτουργίας παρά τα περί του αντιθέτου υποστηριζόμενα.

Ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας μας «Κ.Ν.» με ενυπόγραφο άρθρο του στο φύλλο 269, στο προηγούμενο φύλλο, αλλά και εγώ στο άρθρο μου στο φύλλο 269 Οκτωβρίου 2019, εκ περισεύς αναφέρουμε τους λόγους που όχι μόνο υπάρχει το δικαίωμα της διαπίστωσης των προβλημάτων, αλλά και η απαίτηση για τη λύση τους.

Οι μόνιμοι κάτοικοι και οι περιστασιακοί επισκέπτες του χωριού εφόσον πληρώνουν φόρους, δημοτικά τέλη, δημοτικούς φόρους, πάγια τέλη ύδρευσης, αποχέτευσης, ηλεκτροδότησης και ΕΝΦΙΑ, έχουν την απαίτηση να ζητούν και την ανάλογη αντιμετώπισή τους από τους κοινοτικούς άρχοντες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η «αντίδραση» δεν είναι μόνο προς την εφημερίδα και προς τους συντάκτες της αλλά και προς τον καθένα που θα εκφράσει τον προβληματισμό του έστω και σε μία απλή διαπίστωση σε κάτι ολοφάνερο. Αρκετοί συγχωριανοί μας χρήστες της σελίδας του χωριού στο διαδικτυό έχουν δεχτεί προσωπική αήθη, προσβλητική και ανάρμοστη επίθεση.

Είναι μία τακτική που εφαρμόζεται σε όλα τα επίπεδα εξουσίας τα τελευταία χρόνια: ειδικά από συγκεκριμένης ιδεολογικοπολιτικής άποψης δυνάμεις οι οποίες αναπολούν τις συνθήκες ότι όποιος μιλάει πάει ξερωνήσια. Χρησιμοποιούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γιατί υπάρχει η εντύπωση ότι εκεί μπορείς να γράψεις ό,τι θέλεις όπως θέλεις χωρίς κανόνες και δεοντολογία; να προσβάλλεις να συκοφαντείς να υβρίζεις χωρίς επιπτώσεις.

Έτσι, όταν στο φύλλο 97 (Απρίλιος - Ιούνιος 2022) δημοσι-

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΔΕΝ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΑΥΤΗ Η ΕΙΚΟΝΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ... ΔΥΣΤΥΧΩΣ Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 6)
εύθηκε ενυπόγραφο άρθρο του Βαγγέλη Κωτσίκη με τίτλο ΘΕΜΑΤΑ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ. Αντί να απαντήσει ο Πρόεδρος της Κοινότητας στις προσωπικές απόψεις και θέσεις του Βαγγέλη Κωτσίκη και να προβάλλει τη δικιά του αλήθεια, έκανε μια ανάρτηση στο Facebook, στο λογαριασμό του χωριού, απ' όπου διαγράφηκε με επέμβαση του διαχειριστή, αλλά και στον προσωπικό του λογαριασμό. Ένα κείμενο, συκοφαντικό,

υβριστικό με ασυνάρτητες αναπόδεικτες κατηγορίες και χυδαιότητες.

Ο Βαγγέλης Κωτσίκης απάντησε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας αρ. 98 (Σεπτέμβριος 2022) με ενυπόγραφο άρθρο και με τίτλο ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΥΒΡΕΙΣ ΚΑΙ ΧΥΔΑΙ-

ΟΤΗΤΕΣ. Ένα άρθρο σε ήπιους τόνους που επαναλαμβάνει την τακτική και πολιτική της εφημερίδας και του ίδιου του αρχισυντάκτη της, τις βασικές αρχές λειτουργίας και σύνταξης της εφημερίδας τονίζει ότι στόχος είναι η εξυπηρέτηση των αναγκών όλων ανε-

ξαιρέτως των χωριανών αλλά και ένα ουσιαστικό θετικό αποτύπωμα στον τύπο των Τοπικών Συλλόγων σαν μία από τις παλαιότερες εφημερίδες χωρίς καμία διακοπή. Την ίδια θέση είχε πάρει και το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεδρίασή του τον Αύγουστο του 2022. Να γίνει προσπάθεια να ηρεμήσουν τα πνεύματα και να ενισχυθεί η ενότητα και η συνεργασία για το καλό του χωριού.

Η στάση αυτή, όπως και σε προηγούμενες στάσεις σε προσωπικές αισχύρες, χυδαίες και συκοφαντικές επιθέσεις, θεωρήθηκε φαίνεται αδυναμία και αποθρασύνθηκαν διάφοροι κύκλοι του χωριού.

Έτσι ενώ στο φύλλο αρ. 99 (Δεκέμβριος 2022) δημοσιεύεται η απάντηση του Προέδρου της Τ.Κ. στο άρθρο του Ιουνίου 2022, που παραδέχεται ότι με δική του ευθύνη ή κάποιου γραφείου στο οποίο είχε αναθέσει την ηλεκτρονική αποστολή της απάντησης στην εφημερίδα, καθυστέρησε, επανέρχεται με νέες αναρτήσεις του, οι οποίες κατεβαίνουν αμέσως από τη σελίδα του χωριού, διότι ήταν αντίθετες με τις αρχές της σελίδας και όχι από μέσο όπως προκλητικά ισχυρίζεται, αλλά και στην προσωπική του σελίδα κομπάζοντας «ότι υπάρχει το ίντερνετ γιατί όλα βγαίνουν στον αφρό».

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Ας τα πάρουμε ένα-ένα.
Όσον αφορά την απάντηση του Προέδρου της Τ.Κ. Καστελλίων για τα θέματα – προβλήματα του χωριού, είναι ένα ασυνάρτητο αλλά και αποκλυπτικό κείμενο, που δε βοηθάει από μόνο του στη λύση των προβλημάτων. Πιθανόν η έλλειψη εμπειρίας και γνώσης, αλλά και η έλλειψη ενδιαφέροντος για τα κοινά και η αντιθεσμική στάση του που ο ίδιος και οι περί αυτόν επικαλούνταν πριν εκλεγεί, να οδηγούν στα σημερινά προβλήματα. Στη μη λύση δηλαδή των προβλημάτων.

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας θα αναζητήσουμε τα θέματα/προβλήματα του χωριού ένα-ένα σε τι στάδιο βρίσκεται η επίλυσή τους, αν έχει δρομολογηθεί ποτέ και η διαδικασία παρέμβασης για συντομότερη επίλυση αν ποτέ γίνει.

Όσον αφορά τις αναρτήσεις του προέδρου της Τ.Κ. Καστελλίων 28-1-2023, 5-2-2023 και 11-2-2023· εδώ τα πράγματα αγριεύουν. Το ψέμα ξεχειλίζει. Κείμενα που, ενώ είναι γραμμένα από εκλεγμένους με θεσμική θέση στην ουσία δε λένε απολύτως τίποτα για τα ουσιαστικά προβλήματα, ξεχειλίζουν όμως από μίσος, συκοφαντίες και υβριστικές προσωπικές απόψεις προς τον εκδότη και τον αρχισυντάκτη της εφημερίδας.

Σαφές στόχος των επιθέσεων κατά της εφημερίδας και του Συλλόγου να σταματήσει η έκδοσή της. Διότι δε γίνεται ανεκτή ή ανεξάρτητη χωρίς κολακειές στάση της αλλά και η αρθρογραφία που βγάζει στην επιφάνεια τελευταία, όπως ιστορικές στιγμές και πρόσωπα του χωριού που ως τώρα ήταν σαν να μην υπάρχουν.

Όσον αφορά τις αναφορές σε μένα αναμασάει πάντοτε τα ίδια. Υπερηφανεύεται ότι έδρασε εναντίον του νόμου, αποκρύπτει ότι

είναι ο μόνος Πρόεδρος Κοινότητας που τιμωρήθηκε για τις ενέργειές του· και επί της ουσίας δεν απαντά στις ερωτήσεις που επίσημα μέσω του Προέδρου του Δ.Σ. Δελφών του έχω υποβάλει και είναι υποχρεωμένος να απαντήσει. Δεν θα ασχοληθώ με τα απαράδεκτα γραφόμενά του που προκαλούν αποστροφή. Είναι ντροπή να εμπλέκεσαι με τις ύβρεις και συκοφαντίες κι άλλα τέτοια σχετικά. Θα επιστημονώ κάποια στοιχεία από τις αναρτήσεις του:

1) Γράφει ότι έχει ή θα προσφύγει στα δικαστήρια, δεν γράφει το λόγο, ποιος ξέρει γιατί; Καλοδεχούμενο αυτό, να δούμε όμως στο τέλος ποιος θα είναι ο κατηγορούμενος και ποιος ο κατηγορούς κι αν τελικά δεν το πράξει αυτός θα το πράξουμε εμείς.

2) Απειλεί ότι θα εισηγηθεί στο Δήμαρχο να αποπέμψει από Πρόεδρο της Βιβλιοθήκης το Βαγγέλη Κωτσίκη, δημιουργό της. Έπρεπε να γνωρίζεις ότι από τον Ιούνιο του 2022 έχει Νέα Επιτροπή στην οποία ανήκει και ο ίδιος, έχει νέο Πρόεδρο τον αντιδήμαρχο. Επίσης αυτή η επιτροπή δεν έχει συνεδριάσει ποτέ, από ενδιαφέρον για τη Βιβλιοθήκη και την πρόδοσή της.

3) Λέει ότι στις 19-11-2022 συνεκλήθη μια άτυπη σύσκεψη μεταξύ 15 κατοίκων κι άλλων. Αυτοί έλαβαν το λόγο και ψήφισαν αίτημα προς την Κοινότητα. Θα θέλαμε να λάβουμε το αντίγραφο του αιτήματος αν μας αφορά, με τις υπογραφές των αιτούντων, το αίτημά τους και την επίσημη απόφαση του τοπικού· εισήγηση, θέσεις, ψηφοφορία κ.λ. να δούμε γιατί μας καλούν για συζήτηση, εξηγήσεις ή ανάκριση και από που απορρέουν αυτά τα δικαιώματα. Η διεύθυνση της εφημερίδας είναι γνωστή, περιμένουμε άμεση απάντηση. Πάντως εγώ σαν Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου ποτέ δεν έλαβα για λογαριασμό του Συλλόγου αίτημα από την Κοινότητα.

4) Όταν γνωρίζεις κάτι επιλήψιμο το ανακοινώνεις, προσφεύγεις στη δικαιοσύνη, δεν απειλείς «θα κλάψουν μανούλες» γιατί αυτό λαμβάνεται σαν εκβιαστικό ή συγκάλυψη εγκλήματος.

5) Εμείς ετοιμάζουμε ήδη κρυφώνες για να κρυφτούμε όταν βγάλει τον άσο από τη φαρέτρα του ο Πρόεδρος. Μόνο που στη φαρέτρα δε βάζουν άσους αλλά βέλη-επιχειρήματα. Τους άσους βάζουν στα μανίκια οι χαρτοκλέφτες. Και ο Πρόεδρος φαίνεται να διατέλει μόνο άσους και όχι επιχειρήματα που δεν ξέρει να τα αξιολογήσει.

Προσπερνά από σεβασμό στους αναγνώστες ό,τι απαξιωτικά και απαράδεκτα έχει εκτοξεύσει ο Πρόεδρος Τ.Κ. για το Σύλλογο, την εφημερίδα και τα μέλη της διοίκησής του. Οι Καστελλιώτες γνωρίζουν καλά και από πρώτο χέρι ποιος είναι ο σημερινός Πρόεδρος. Δε χρειάζεται να πούμε περισσότερα. Αλλά αυτή η κατάσταση πρέπει να τελειώνει άμεσα.

Η διχόνοια δεν πρέπει να επικρατήσει όπως θέλουν και επιδιώκουν μερικοί. Οι Καστελλιώτες πρέπει να αποφασίσουν. Εμείς δε θα κάνουμε πίσω, δε μας φοβίζουν τα ψέματα και η λασπολογία· ούτε οι απειλές των κρυπτόμενων δειλών. Η εφημερίδα «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» θα παραμείνει συνδεδεμένος κρίκος για όλους μας είτε το θέλουν κάποιοι είτε όχι.

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Δ. ΜΠΑΚΑΣ
Γεν. Γραμματέας

ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Χ. ΧΑΛΑΤΣΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)
γυμνάσιο, ο τότε γυμνασιάρχης Μαρούλης τον μετέφερε από την τετάρτη τάξη που φοιτούσε και τον πήγε στην αίθουσα των μαθητών της έκτης τάξεως. Όταν ο επιθεωρητής είπε του γυμνασιάρχη να σηκώσει έναν μαθητή στον πίνακα, φώναξε το Δημήτρη και ο Σημιτζόπουλος του υπαγόρευσε άγνωστο κείμενο από τα Ξενοφώντος Ελληνικά και του είπε να βάλει στο κείμενο στίξη. Έβαλε, αλλά παράλειψε μια άνω τελεία. Ο επιθεωρητής συνεχάρη τον γυμνασιάρχη, αλλά η έκπληξη του ήταν το κάτι άλλο, όταν ο Μαρούλης του είπε, ότι τον είχε πάρει από την τετάρτη τάξη. Τόση ήταν η εκπαίδευσή του στα αρχαία, ώστε όταν έδωσε εισαγωγικές εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο πάλι υπαγόρευσε άγνωστο κείμενο αρχαίων από του Ξενοφώντος Ελληνικά, όπου μέσα στο κείμενο υπήρχε και η λέξη «άλις» (που σημαίνει = αρκούντας το satis το λατινικό) και ήταν ο μόνος που το έγραψε σωστά. Μάλιστα τότε σα σχόλιο το έγραψαν και οι εφημερίδες.

Ήλθε όμως ο πόλεμος και η Κατοχή και όλα σταμάτησαν. Μετά την απελευθέρωση οι παλαιοί φοιτητές έδωσαν εξετάσεις γραπτές όλων των μαθημάτων όλων των ετών, για να λάβουν το πτυχίο, το οποίο ο Δημήτρης έλαβε την άνοιξη του χιλια εννιακόσια πενήντα δύο, γιατί εν τω μεταξύ υπηρέτησε στον εμφύλιο (χιλία εννιακόσια σαράντα έξι - χιλια εννιακόσια πενήντα δύο), ως λοχίας μεταφορών.

Μετά την όρκισή του άρχισε να δικηγόρει. Στην αρχή για ένα μικρό διάστημα μαζί με την ελεύθερη δικηγορία, υπηρέτησε ως βοηθός στη νομική υπηρεσία της καπνοβιομηχανίας Α/φοί Παπαστράτου. Ακολούθως ως υπηρέτησας στη ζώνη των πρόσω, ύστερα από αίτησή του, διορίστηκε νομικός σύμβουλος και προϊστάμενος της Νομικής Υπηρεσίας του νεοϊδρυθέντος Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, όπου παρέμεινε παράλληλα ελεύθερος δικηγόρων μέχρι της συνταξιοδοτήσεώς του το έτος χιλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ. Εν τω μεταξύ το έτος χιλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ, όταν τη διοίκηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Όπλων ανέλαβε ως διοικητής ο αδελφός της συζύγου του Σταμάτης Καμπάνης, προσλήφθηκε παράλληλα εκεί ως Νομικός της Σύμβουλος, όπου παρέμεινε επί τετραετία, φυλακισθείς μετά επί εξάμηνο μαζί με τον Πρόεδρό της Σταμάτη Κα-

μπάνη και τον Προϊστάμενο του Λογιστηρίου Κυριακαράκο, για προκύψασα ζημιά της από την πώληση πυρομαχικών στο Ιράν, η οποία αποδόθηκε σ' αυτούς. Στη δίκη που έγινε το 1998 αθωώθηκε πανηγυρικά.

Από τα χιλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ που συνταξιοδοτήθηκε, ιδιώτευσσε πλέον ως συνταξιούχος. Στην προσωπική του ζωή από την πρώτη Νοεμβρίου χιλια εννιακόσια σαράντα ένα μέχρι την εικοστή πέμπτη Μαρτίου χιλια εννιακόσια πενήντα δύο, δηλαδή επί μια δεκαετία και πλέον συνέζησε ως ζευγάρι με την Άννα Συνοδινού. Στη συνέχεια ήρθε σε πρώτο γάμο με την Πολυξένη Κωτούλα, με την οποία το χιλια εννιακόσια εξήντα επτά, αποκτήσανε μια κόρη, την Ιόλη. Από την Ιόλη έχει σήμερα τρία εγγόνια. Τα δίδυμα τον Αλέξανδρο Καλιάν και Ίριδα Καλιάν και τη Λυδία Καλιάν. Μετά τη διάζευξή του με την Πολυξένη Κωτούλα, προσήλθε το έτος χιλια εννιακόσια ογδόντα σε δεύτερο γάμο με τη Χρυσίδα-Πηνελόπη Καμπάνη, με την οποία συζούν ευτυχισμένα μέχρι σήμερα.

Από νωρίς μετά τη φοίτησή του στο Πανεπιστήμιο ασχολήθηκε με τα Γράμματα και τη συγγραφή τους. Πρέπει εδώ να διευκρινισθεί εκ προοιμίου, ότι η ζωή του με την Άννα Συνοδινού του έδωσε την ευκαιρία να ασχοληθεί με το θέατρο και τη μελέτη του. Αποτέλεσμα τούτου υπήρξαν οι δημοσιευθείσες κριτικές του για θεατρικές παραστάσεις. Επειδή ο πατέρας του ήθελε το καθένα από τα παιδιά του να παίζει από ένα όργανο, σε εκείνον αγόρασε βιολί και αργότερα κιθάρα, αλλά ούτε το ένα έμαθε, ούτε το άλλο. Καθηγητής του στη μουσική στο γυμνάσιο ήταν ο συνθέτης Μάριος Βάρβογλης, ο οποίος διηύθυνε και το Εθνικό Ωδείο. Ο πατέρας του τον έστειλε στο Ωδείο να σπουδάσει βιολί, πλην αντ' αυτού, έχοντας το θάρρος, πλησίασε τον Καθηγητή του και του ζήτησε να παρακολουθήσει μαθήματα αντιστιξέως. Ο εκλεκτός εκείνος άνθρωπος με το δικίο του ξεπελάγη και του είπε: -Παιδί μου, αφού ακόμη δεν γνωρίζεις ούτε σολφέζ, πώς είναι δυνατόν να παρακολουθήσεις μαθήματα αντιστιξέως που προαπαιτούν μουσική επάρκεια. Είναι ποτέ δυνατόν να χτίσουμε το έργο πάτωμα, χωρίς να έχουμε χτίσει τα προηγούμενα; Αν είναι δυνατόν! Εκείνος όμως επέμεινε και έτσι μπήκε στο πνεύμα της μουσικής. Τελικά μπορούσε να κρίνει στις βί-

σεις του ένα μουσικό έργο, οποιοδήποτε.

Αποτέλεσμα αυτής του της επάρκειας ήταν η δημοσίευση των κριτικών του στον τύπο για μουσικές παραστάσεις. Κατά τις μεταβάσεις του στο Παρίσι στο σπίτι του ζωγράφου, του Σωτήρη Καραγιάννη, αυτός τον έφερε σε επαφή με εξαιρετους ζωγράφους και άριστα, άρχισε να έχει σαφή επίγνωση του ζωγραφικού έργου. Αποτέλεσμα ήταν οι εικαστικές του κριτικές, που επακολούθησαν.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει για την ποιητική του προσφορά. Ακόμα από το χιλια εννιακόσια σαράντα δύο ασχολήθηκε με την ποίηση. Στην αρχή δημοσίευσε σε πολυγραφημένα φύλλα τη συλλογή «Σίδερα». Ακολούθησε η συλλογή με τον ίδιο τίτλο «Σίδερα II» και συνέχεια επακολούθησε η συλλογή «Σίδερα III» και κατόπιν το «Υμνολόγιον», η «Μνήμη», οι «Υπερβολές» και η «Πτέρυγα Β-87». Το 2005 όλες οι εκδοθείσες συλλογές, κυκλοφόρησαν σ' ένα ενιαίο τόμο με τον τίτλο «Ποιήματα 1942-1998». Ποιήματά του μεταφράστηκαν γαλλικά και ιταλικά.

Από το Νοέμβριο του χιλια εννιακόσια εβδομήντα έξι μέχρι τον Απρίλιο του χιλια εννιακόσια ογδόντα εννιά μαζί με τον Γεώργιο Παπαγεωργίου και το διηγηματογράφο αδελφό του Γιώργη Χαλατσά, εξέδωσαν το περιοδικό «Σύγχρονη Σκέψη», από δε το Γενάρη του χιλια εννιακόσια ογδόντα τέσσερα μέχρι το Νοέμβριο του χιλια εννιακόσια ενενήντα πέντε με τον εξάδελφό του Βασίλη Αλεξίου και το διηγηματογράφο αδελφό του Γιώργη Χαλατσά, εξέδωσαν το περιοδικό «Πνευματικές Σελίδες». Στα δύο αυτά περιοδικά με διάφορα ψευδώνυμα, κράτησε τις κριτικές στήλες της Μουσικής, των Εικαστικών Τεχνών και του Θεάτρου. Γενικά έχει δημοσιεύσει και σε όλα σχεδόν τα λογοτεχνικά περιοδικά αλλά και τις εφημερίδες διάφορα άρθρα που αφορούσαν στις Τέχνες και τα Γράμματα που υπερβαίνουν τις δύομιση χιλιάδες.

Ας σημειωθεί και η τελευταία δωρεά της Βιβλιοθήκης του με πάνω από δέκα χιλιάδες βιβλία στο χωριό του, που αποτελεί σήμερα τη Δημοτική του Βιβλιοθήκη. Μαζί δωρήθηκε και το μεγαλύτερο μέρος της βιβλιοθήκης της Άννας Συνοδινού.

Πιεστικά του ζητήθηκε επανειλημμένα να πολιτευτεί, αλλά αρνήθηκε. Αν τον κρίνει κανείς αντικειμενικά, γενικά στη ζωή του υπήρξε πρόσωπο πολλαπλά εκτιμώμενο.

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Δημήτρης Μακρής: Μια ζωή χωρίς μοντάζ

Συνέντευξη στον Κώστα Στοφόρο

Παρακολουθώ χρόνια το έργο του Δημήτρη Μακρή και σίγουρα έπαιξε ρόλο και η κοινή μας καταγωγή από τα Κα-

Ο σκηνοθέτης Δ.Μακρής

στέλλια της Παρνασσίδας. Βεβαίως θυμάμαι ακόμη την μεγάλη εντύπωση που έκαναν οι ταινίες του όπως το «Φράγμα» και η «Καγκελόπορτα». Ειδικά η δεύτερη υπήρξε η πρώτη ταινία που έπεσε θύμα της λογοκρισίας στη Μεταπολίτευση.

Πριν από μερικά χρόνια είδα και το ντοκιμαντέρ του «Αγγελόπουλος- ταξίδι στην ιστορία» που θεωρώ πως ήταν μια πολύ καίρια προσέγγιση του έργου του μεγάλου Έλληνα σκηνοθέτη.

Όμως στην τελευταία επέτειο του Πολυτεχνείου βρέθηκα σε σχολείο του Χαλανδρίου να παρακολουθώ το «Εδώ Πολυτεχνείο». Αν και το είχα δει δυο-τρεις φορές και στο παρελθόν- ομολογώ πως μου έκανε τεράστια εντύπωση το πόσο

Ομιλία του στο Ιταλικό Ινστιτούτο

σύγχρονο είναι. Κι ακόμη περισσότερο η επίδραση που είχε στα νέα παιδιά. Ήταν κάτι που -ομολογώ- δεν το περίμενα.

Σε όλες μας τις συναντήσεις τα τελευταία χρόνια με τον Δημήτρη Μακρή μου έκανε η εντύπωση η «νεανικότητά» του. Οι συνεχώς καινούργιες ιδέες ενός ακούραστου δημιουργού.

Λίγοι γνωρίζουν ότι ως παραγωγός βρίσκεται πίσω από τη μεγάλη επιτυχία της βραβευμένης ταινίας «Τσίτου» που υπήρξε το κινηματογραφικό ντεμπούτο του ηθοποιού και ανεξάρτητου σκηνοθέτη Μάκη Παπαμητράτου, που τώρα ανεβαίνει και στη θεατρική σκηνή μετά από πρωτοφανή επιτυχία μέσω προβολών στο διαδίκτυο.

Ο ίδιος ο Δημήτρης Μακρής, με χαμηλό μπάτζετ και με προσωπικό μόχθο γύρισε το «Περί έρωτος λόγοι- Συμπόσιο του Πλάτωνα», το «Αλκιβιάδης, ο ατίθασος μαθητής του Σωκράτη» και την «Απολογία του Σωκράτη».

Σε πρόσφατο αφιέρωμα του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου της Αθήνας, παρουσίασε και μια σύντομη εκδοχή της δουλειάς του πάνω στον Σωκράτη με τις «Άχνες του Making of της Απολογίας».

Τον Αύγουστο του 2022 κυκλοφόρησε και το βιβλίο του «Ηχος, κάμερα, κλακέτα- Η ζωή μου χωρίς μοντάζ» από τις εκδόσεις OTAN.

Με αυτή την αφορμή την έκδοση του βιβλίου, αφού βυθίστηκα στις συναρπαστικές σελίδες του -ένα ντοκουμέντο για την ιστορία (και) του κινηματογράφου- συναντηθήκαμε και πάλι στο σπίτι του στα Εξάρχεια, λίγο πριν φύγει για τα

αγαπημένα του Κύθηρα και είχαμε μια μεγάλη συζήτηση, όπου -λόγω χώρου- ένα μικρό μέρος μπορώ να μεταφέρω εδώ.

-Πώς προέκυψε το βιβλίο;

Το βιβλίο γεννήθηκε γιατί υπήρξε η πανδημία, αλλιώς δεν θα έγραφα κανένα βιβλίο. Δεν θεωρούσα πως είμαι ικανός να γράψω λογοτεχνικά. Τα σεναρία είναι ένα είδος εργαλείου του σκηνοθέτη. Πρόκειται για κάτι εντελώς διαφορετικό από τη λογοτεχνία.

Το έγραψα γιατί έτυχε να έχω κενό χρόνο -που συνήθως δεν έχω γιατί μόλις γυρίσω ένα φιλμ σκέφτομαι αμέσως το επόμενο.

Καθόμουν λοιπόν κι έγραφα την ιστορία της ζωής μου περισσότερο για τα εγγόνια και τα παιδιά μου -που δεν ξέρουν ελληνικά και δεν μπορούν να καταλάβουν. Σκέφτηκα πως ο πατέρας κι ο παππούς τους θα τους είναι κατά κάποιον τρόπο άγνωστος.

Με διασκέδαζε το γράψιμο γιατί ήμουν στα Κύθηρα αποκλεισμένος και δεν μπορούσα να κάνω τίποτε άλλο, εξαιτίας της πανδημίας.

Όταν το τέλειωσα, επειδή δεν εμπιστευόμουν να το κάνω ο ίδιος το έδωσα για να το μεταφράσει στη Καθηγήτρια Gilda Tentorio του Πανεπιστημίου του Μιλάνου.

Όταν το διάβασε μου είπε «αυτό πρέπει να δημοσιευτεί». Της είπα να κάνει ό,τι νομίζει κι εκείνη το έδωσε στις εκδόσεις Argo που εδρεύουν στο Λέτσε και τελικά το βιβλίο κυκλοφόρησε στα ιταλικά με τον τίτλο «Carosello dietro le quinte- memorie di un regista» (Τα παρασκήνια των «Καροζέλο»- αναμνήσεις ενός σκηνοθέτη).

Στη συνέχεια μετά από προτροπή του φίλου μου Βασίλη Φλώρου, το έδωσα στον εκδότη Γρηγόρη Πλαστάρα των εκδόσεων OTAN και κυκλοφόρησε και στα ελληνικά»

-Μέσα στο βιβλίο περιγράφετε όλη την πορεία σας στον κινηματογράφο. Πώς ξεκίνησε η αγάπη αυτή;

Πρώτα απ' όλα ως θεατής. Θυμάμαι ακόμη που είδα τον «Κλέφτη των ποδηλάτων» όρθιος στο Παλλάς ή το «La Strada» στο Αλάσκα... Γράφτηκα μετά στη ταινιοθήκη και μου ήρθε πως θα ήθελα να κάνω κι εγώ ταινίες. Με μια γνωριμία από τον θείο μου έφτασα στον Βασίλη Γεωργιάδη που μόλις είχε τελειώσει τους «Άσους των ηηπέδων» και δεν έκανε κάτι εκείνη την περίοδο. Αυτός με σύστησε στον Φίλιππα Φυλακτό κι έτσι έγινα βοηθός. Εκεί γνώρισα και τον Θανάση τον Βέγγο που δούλευε στο πλατό αλλά έπαιξε κιόλας.

Έβλεπα όμως παράλληλα ταινίες του ιταλικού νεορεαλισμού, αγγλίζικο, αμερικάνικο κινηματογράφο κι ήθελα να πάω έξω να σπουδάσω.

Δύσκολα πείστηκε ο πατέρας μου και το αρχικό σχέδιο ήταν να πάω στη Γερμανία όπου υπήρχαν συγγενείς κι έτσι άρχισα να μαθαίνω και Γερμανικά. Ήρθαν όμως έτσι τα πράγματα που τελικά βρέθηκαν στην Ιταλία, στη Ρώμη -όπου προτιμούσα εξαρχής να πάω. Περιγράφω όλη αυτή την ιστορία στο βιβλίο. Κι ό,τι λέω έγινε ακριβώς έτσι!

Εκεί στη Ρώμη κάποια στιγμή, ήρθε και με βρήκε ο Σούλης Γεωργιάδης και μου πρότεινε να πάω στο Μιλάνο για να γυρίσουμε Καροζέλι. Αντέδρασα αρνητικά στην αρχή, δηλώνοντας πως «δεν με ενδιαφέρει να κάνω θέαμα για δαφήμιση»

-Πολλοί θα αναρωτιούνται τι είναι αυτά τα «Καροζέλι» -καρουζέλ...

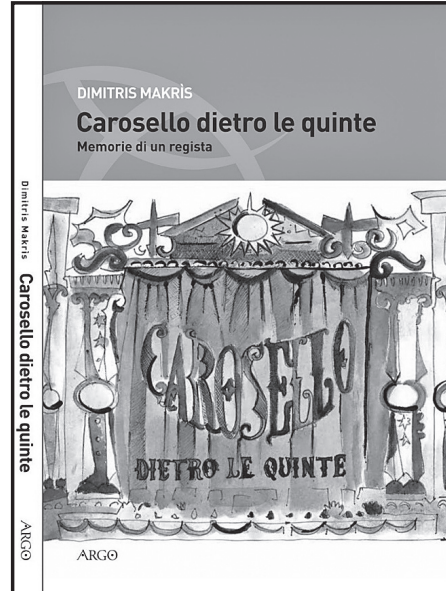
Ούτε εγώ γνώριζα στην αρχή, καθώς

δεν είχα τηλεόραση. Μου εξήγησε ο Γεωργιάδης -και το διαπίστωσα μετά κι ο ίδιος- πως είναι μικρές ιστορίες, γραμμένες από καταξιωμένους σεναριογράφους, όπου υπήρχε και αναφορά στο προϊόν. Κατείχαν την πρώτη θέση σε θεαματικότητα, και τα γύριζαν σκηνοθέτες όπως ο Μπολονίνι, ο Παζολίνι, ο Φελίνι κ.ά., ενώ συχνά πρωταγωνιστούσαν μεγάλοι ηθοποιοί. (μια γεύση από καροζέλι εδώ: https://www.youtube.com/watch?v=66901tsJBGU&ab_channel=rendarterpiaz)

Συμφώνησα και δούλεψα για χρόνια εκεί, αποκομίζοντας πολύτιμες εμπειρίες. Εκεί συναντηθήκαμε και με τον Ντάριο Φο, με τον οποί αργότερα γύρισα την «Απαγωγή του Φανφάνι»

-Όμως δεν μείνατε στα Καροζέλι...

Όντως. Συμμετείχα σε κινητοποιήσεις εναντίον της δικτατορίας και με

Βιβλίο του σε ιταλική έκδοση

το φοιτητικό κίνημα του Μιλάνο είχαμε ιδρύσει μια εταιρεία παραγωγής με την οποία γυρίζαμε όλες τις διαδηλώσεις που κάναμε τότε ενάντια στη Χριστιανοδημοκρατική Κυβέρνηση.

Με αυτή την ομάδα γυρίσαμε το ντοκιμαντέρ για τη Καταστροφή του Σεβέζο, το χειρότερο ίσως βιομηχανικό δυστύχημα που με τη διαρροή της διοξίνης θεωρείται υπεύθυνο για χιλιάδες θανάτους...

Για τις προβολές των ταινιών με την ομάδα που λεγόταν Παλασιόνα Λίμπερτι δεν μπορούσαμε να βάλουμε εισιτήριο και βρήκαμε άλλους τρόπους για να συγκεντρώνουμε πόρους, μέσα από την εγγραφή μελών και την έκδοση ταυτοτήτων. Φτάσαμε να εκδώσουμε 60 χιλιάδες τέτοιες ταυτότητες.

Οι ταινίες παίζονταν σε χώρους εναλλακτικούς: Σε εργοστάσια, σε νοσοκομεία, σε πλατείες αλλά ακόμη και σε ένα πρωτοποριακό Ινστιτούτο για την Ψυχική Υγεία στη Τεργέστη.

Όταν παίχτηκε το «Εδώ Πολυτεχνείο» εκεί κι έβλεπα αυτούς που τους έλεγαν τρελούς να χειροκροτούν, αισθάνθηκα τη μεγαλύτερη ψυχική ικανοποίηση και αποζημίωση για όλη τη δουλειά που είχαμε κάνει.

Το «Εδώ Πολυτεχνείο» γυρίστηκε όλο στην Ιταλία, στο Μιλάνο κι είναι ένα είδος ντοκιμαντέρ μυθοπλασίας, που εξακολουθεί να συγκινεί. Είχε ανοίξει τότε το Φεστιβάλ Βενετίας.

-Και μετά γυρίζετε στην Ελλάδα...

Ναι. Και γυρίζω την Καγκελόπορτα του Ανδρέα Φραγκιά, κάτι που ήθελα να κάνω από καιρό. Στην αρχή σκέφτηκα να τη γυρίσω στη Σικελία, όμως δεν με ενέπνευσε. Η «Καγκελόπορτα» διαδραματίζεται εκεί που ζούσα κι εγώ μικρός, στον Λόφο Σκουζέ. Ο Φραγκιάς έμενε λίγο παραπάνω από μένα.

Τον είχα συναντήσει μετά στη Βιέννη και μου έδωσε τα δικαιώματα. Πήγα και με ένα παραγωγό στη Βουλγαρία μήπως τη γυρίσουμε εκεί, όμως τελικά καταλήξαμε στην Αθήνα.

Όταν θέλησα να βάλω ως έναν από τους πρωταγωνιστές τον Γεωργίτη -ο άλλος ήταν ο Καζάν- οι παραγωγοί εδώ διαφώνησαν στην αρχή, όμως τελικά

πιστεύω ήταν εξαιρετικός στον ρόλο.

Μετά άρχισε η περιπέτεια της λογοκρισίας. Σταμάτησαν την προβολή και πήγαν στο Αυτόφωρο εμένα και έξι από τους υπευθύνους των αιθουσών από τις εννιά όπου συνολικά παιζόταν.

Ακολούθησε δικαστήριο την επομένη. Δικηγόρο υπεράσπισης είχαμε τον Ευάγγελο Γιαννόπουλο. Αθωώθηκαμε ενώ υπήρξε και μεγάλη κινητοποίηση. Όταν άρχισε πάλι να παίζεται έκοβε κάθε μέρα 11 χιλιάδες εισιτήρια. Όμως παρά το ότι οι αίθουσες ήταν γεμάτες υπήρξε πίεση κυβερνητική στη «Καραγιάννης-Καρατζόπουλος» και την κατέβασαν άρον -άρον...

Μετά την Καγκελόπορτα γυρίζει: το «Φράγμα» βασισμένο στο μυθιστόρημα του Σπύρου Πλασκοβίτη (1982), οι «Κεκαρμένοι» του Νίκου Κάσδαγλη (1986), «Μια... τολμηρή ιστορία» (1993) του Νίκου Δήμου, Προπατορικό Αμάρτημα (1999), Όσο υπάρχει αλκοόλ (2002) του Δημήτρη Μαμαλούκα, Χαιρέτα μας τον πλάτανο (2004) κι ακολουθούν:

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΙ- Συμπόσιο του Πλάτωνα, Πατέρα πήγαινε σπίτι να ξεκουραστείς, Αλκιβιάδης ο ατίθασος μαθητής του Σωκράτη, Πολύχρωμη δημιουργική ασάφεια, Η απολογία του Σωκράτη και Άχνες του making of της Απολογίας.

Εξώφυλλο του νέου του βιβλίου

Συζητήσαμε πολλά ακόμα για το πως εμπνεύστηκε τις υπόλοιπες ταινίες. Πολλά υπάρχουν με γλαφυρό τρόπο μέσα στο βιβλίο του. Στον υπολογιστή πάνω στο γραφείο του υπάρχουν πολλές σκέψεις και σχέδια ακόμα. Και με την εντύπωση πως μιλάω με κάποιον νέο άνθρωπο -86 ετών- με τη σοφία που του έχει δώσει όμως ο χρόνος και με εάν τεράστιο έργο πίσω του, αποχωρώ. Προς το παρόν!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΜΑΚΡΗ

Τη Δευτέρα του Πάσχα 17 Απριλίου στις 6 το απόγευμα στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Καστελλίων, θα παρουσιαστεί μεγάλο αφιέρωμα στον σκηνοθέτη, παρουσία του ιδίου.

Τα «Καστελλιώτικα Νέα» και ο «Πολιτιστικός Σύλλογος ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ευχαριστούν θερμά τους συμπατριώτες μας αναγνώστες για την συνέχιση των οικονομικών συνδρομών και προσφορών τους προς την εφημερίδα μας.